MARCH 2002

SOLIA

THE HER-
JACKSON, MI

VOL. LXVII, No. 3

RECEIVED
APR 0 1 2002
P.A.O.I. LIBRARY

FORGIVENESS SUNDAY: MARCH 17

SOLIA
THE HERALD

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Protodeacon David Oancea
ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză
INTERNET PUBLISHER:
Mr. Lee A. Costache
STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

The Dangers of Multiple Orthodox Jurisdictions in the United States, Metropolitan Isaiah of Denver 3-4
Spring Music Workshop 4
SCOBA Statement on Unity, Mission & Evangelism 5
Desire to Ascend, Rev. Deacon David Wey 6-7
Archbishop Attends 50th National Prayer Breakfast 7
A Parable for Lent, Rev. Fr. Cornel Todeasa 8
Congress of Romanian Americans 2002 Annual Conference 9
St. Ephraim's Prayer, Rev. Fr. Eugen Rosu 10
President Iliescu of Romania - Guest in Washington 11
Simple Guidelines for Bible Study 11
Oregon City Church Lacks Finances to Complete Construction 12
President Bush Invites Ecumenical Patriarch to White House 12
Why Does the Orthodox Church Give Such Great Honor to the Ever-Virgin Mary? 13
Words of Wisdom, Saint Theophan the Recluse 13
Solia Calendar 2002 Updates 13
Parish Register 14-16
AROY Spring Sports Tournament 16
Financial Report 17
Spring Break 2002 17

Romanian Section

Buna Vestire 18
Retragerea Spirituală a Femeilor din ARFORA pe anul 2002, Mary Ann Moga Zarb 18
Sfântul Grigorie Palamas (1296-1359), Pr. Dr. Cezar Vasiliu 19-20
Sfinţenia Duminicii - Ziua Domnului s-o ţinem sfântă, Pr. Dr. Cornel Todeasa 21, 24
Călugăria, Continuu Urcuş Spre o Viaţa de Înger, Arhimandrit Irineu Duvlea 22-23
Sfinţii Neamului Românesc — Recenzie, Pr. Anton Frunză 23
Preşedintele Bush invită pe Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I la o întâlnire la Casa Albă, pe 5 Martie 2002 24

ARFORA LENTEN RETREAT

The cycle of the Orthodox Calendar is once again approaching Holy Pascha. For many years, ARFORA has taken the opportunity to devote one day for a retreat to prepare ourselves to celebrate the resurrection of Christ, our Lord and Savior. We do this by devoting the fifth Saturday of Lent for a retreat, which this year is **April 20.** On behalf of His Eminence Archbishop Nathaniel, and V. Rev. Fr. Constantin Tofan, Spiritual Advisor to ARFORA, I would like to remind all presidents of the Ladies Auxiliaries, and all parish and mission priests, to work together to plan a special day of reflection as we prepare for Pascha. In those communities where there may be more than one parish, this can be a special opportunity for the various Auxiliaries to come together for the day. A letter will be sent to all Auxiliary chairpersons and parish priests with more specific information to assist you in planning the day. ❈

Mary Anne Moga-Zarb

PROPER CREDIT: The icon of the Protection of the Mother of God which adorned the cover of the October 2001 issue was reproduced from the book, **The Meaning of Icons.** Since the book's publication in 1982, the icon has entered the **IntesaBci ancient Russian icons collection** in Italy. The icon is from Novgorod, end of the 15th century, and consists of tempera on wood (107.3 x 82.5 cm). ❈

COVER: On Forgiveness Sunday, which is the day before the beginning of Great Lent (March 17 this year), Vespers is celebrated in the evening. At the end of the service, the priest asks forgiveness from all the faithful, and then the faithful approach the priest and one another, asking for forgiveness. We enter the season of Great Lent forgiving one another, so that God will forgive us. *From* ***Teaching Pics,*** *available from the Orthodox Christian Education Commission, PO Box 1051, Syracuse NY 13201-1051. Tel: 800-464-2744 Fax: 315-422-1893. Photo by Peter Dreyer.* ❈

The Dangers of Multiple Orthodox Jurisdictions in the United States

By Metropolitan Isaiah of Denver

As recent history records, Orthodox Christianity entered the American continent by way of Alaska in 1794. At the time, Alaska was a part of the Russian Empire. It was therefore a normal consequence for Russian Orthodox missionaries to travel to the farthest outpost of the Empire to plant the holy Apostolic faith among the natives.

On this foundation, and up to the end of the second decade of the twentieth century generally speaking, that is, by 1920, there was one hierarchical and canonical authority over all the newly-planted parishes in the continental United States. In Pueblo, Colorado, for example, the Russian Metropolitan Tikhon, who later became Patriarch of Russia only to die in prison, established both the Greek and the Russian parishes before 1905. As is well-known, many of the new parishes were multi-ethnic; and, although they may not have been aware of the fact that a canonical hierarch makes a parish canonical, it was understood by those who knew that there was a canonical Russian Orthodox hierarch who oversaw, or at least tried to oversee, the newly-established parishes. It was interesting to see that the multi-ethnic parishes were steadily growing until a sizable number of one ethnic group saw fit to establish its own parish. One example of this is in Galveston, Texas where the Greek immigrants left the established Serbian parish to begin their own.

Even though Orthodox Christianity initially came to the New World as a missionary endeavor, it soon was transformed into an immigrant movement due to a large influx of Greeks, Russians, Syrians, Serbians, Lebanese, Ukrainians and other Orthodox people from the Balkans, Eastern Europe, and the Near East after the First World War. In regard to the Greek-speaking parishes, a good number of them were not established as churches, but as ethnic and cultural societies. One basic reason for this was that there was a virtual absence of Greek Orthodox priests in the United States in comparison to the number of parishes established. Another realistic factor was that ecclesiastical authorities both in Greece and in Constantinople were not prepared to give direction to the immigrants in America, most probably because of their own precarious positions in regard to the collapse of the Ottoman Empire and the Greek-Turkish War that ensued.

From 1920 to the 1950's, several Orthodox jurisdictions came into being in the United States having one or more bishops as their ecclesiastical authorities. Virtually each one was recognized as an eparchy of the particular mother jurisdiction, except for those Russian groups that were forced to organize themselves due to the takeover of Communism in Russia. Thus, we see today the existence of the (alphabetically) Albanian, Antiochian, Bulgarian, Byelorussian, Carpatho-Russian, Greek, Romanian, Russian, Serbian, and Ukrainian jurisdictions, together with the Orthodox Church in America which also has dioceses of three of the ethnic groups.

In 1960, the presiding hierarchs of the established canonical jurisdictions came together to form the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in America (SCOBA). The reasons that brought them together were various. One reason was that Orthodox groups had started emerging which were not recognized as canonical by the members of SCOBA. However, the basic reason for uniting was to have a common voice in religious, cultural, and political concerns which affected the Orthodox Christian faith in America. Unfortunately, SCOBA failed miserably to speak with one forthright voice regarding the criminal bombing by the United States and England of Serbia and other parts of Yugoslavia in 1999.

In the face of these multiple Orthodox jurisdictions, the attempt was made by the former Russian Metropolia to unite the Orthodox jurisdictions in the United States. Unfortunately, the sincere attempts that were made by representatives of the former Russian Metropolia with the Ecumenical Patriarch prior to 1970 met with no positive response. The representatives then made attempts to seek official recognition from the Patriarchate of Moscow, with the intention of uniting Orthodoxy in America. The Moscow Patriarchate responded positively by recognizing the former Russian Metropolia as an autocephalous church with the name, the Orthodox Church in America (OCA). This body is still not recognized by the other autocephalous churches.

Unfortunately, this new reality did not really help the cause of Orthodox unity in America, even though the attempts by the OCA church representatives here in the United States were honorable, seeking a greater unity among the various jurisdictions. As conditions were before the OCA was established in 1970 and even before SCOBA was organized in 1960, the reality of multi-ethnic jurisdictions remaining separate in their daily activities continues, and the uncertainty regarding real and active unity remains.

In the area of proper translations of liturgical texts, there is no consensus. Moreover, some translations are grossly inaccurate. In the area of home missions, there is no concern for the other jurisdictions. This is why we see two or three mission parishes being estab-

Cont. on page 4

The Dangers ...

Cont. from page 3

lished in a town which already has an Orthodox parish and which is struggling to survive. Inequities still exist among hierarchs of the different jurisdictions in whether to recognize a priest as canonical in one jurisdiction, but not canonical in another. In other words, one jurisdiction drops a particular priest and another picks him up.

These observations, which only touch the surface of our dilemma, are minor compared to the greatest of all dangers facing our canonical jurisdictions. While our mother churches show little or no concern regarding our greater unity in America, the reality of our multiple jurisdictions is an open invitation to existing and newly-established entities and groups which call themselves Orthodox Christians to consider themselves part of the family of Orthodox churches, and worse, to think of themselves as being more Orthodox than the canonical bodies. In other words, what the organizers of SCOBA feared regarding non-canonical groups calling themselves canonical and genuine Orthodox bodies is now a greater threat to all the canonical groups than ever before. In the past, we have seen Orthodox groups which have claimed to be under the Patriarchate of Alexandria or the Patriarchate of Jerusalem or the Orthodox Church of France or of one of the Ukrainian jurisdictions in Kiev.

The way SCOBA is today, the door remains wide open for any new group calling itself Orthodox to claim legitimacy, especially since in the United States anyone can organize a new sect or religious body. The laws permit it. Compounding the problem, there are now living in the United States Orthodox bishops who have separated themselves from their churches in Europe and are earning a secular livelihood. What would prevent them from organizing their own Orthodox groups in the years ahead?

Multiple jurisdictions up to the present time have been a necessity, due to the continuing emigration of people from Orthodox lands. However, in this twenty-first century, the continuation of multiple jurisdictions will bring continued confusion to those who seek historic Orthodox Christianity; and, their numbers are increasing.

Sadly, many of the new converts are gravitating to the non-canonical groups, basically because English is used. These new converts also end up with the groups that do not belong to SCOBA, because they are told that the SCOBA jurisdictions are not faithful to the teachings and traditions of the Church. What will convince the growing number of converts that the member jurisdictions of SCOBA are the legitimate heirs of the One, Holy, Catholic, and Apostolic Church? What will convince our questioning cradle Orthodox that SCOBA represents our holy and unadulterated Apostolic Faith, when each of our jurisdictions does "its own thing?"

On the basis of these threatening realities regarding our multiple jurisdictions, and in the face of what SCOBA presently is, our multiple jurisdictions can become our worst nightmare. Will we allow this scandalous situation to continue? ❄

Reprinted with the permission of the Diocese of Denver. For information about the Diocese of Denver, see ***http://denver.goarch.org/*** *on the internet or call (303) 333-7794.*

Spring Music Workshop

"Solving the Musical Puzzle"

MARK BAILEY,
Guest Clinician

Saturday, March 23, 2002
9:00 a.m.-3:00 p.m.
St. Andrew's Center
23300 W. Davison
at Telegraph and I-96 in Detroit

- Musical forms & structures
- Function, history & meaning of hymn types and texts
- How hymns relate to one another and work in sets
- Understanding the role of music in Liturgy
- Antiphonal singing
- Responsorial singing & refrains
- Liturgical dialogue
- Meeting the challenges faced by Orthodox choir directors and singers in the 21st century

Pre-registration is required. The registration fee is $20/person and includes donuts & coffee, lunch, and materials. You may pay at the door by check or cash. Checks should be made out to the C.O.C.C.

To register, please call
Janet Damian at
313-274-1226
or email to
damianj@juno.com

Mark Bailey, guest clinician, is a prolific composer, having composed over 50 sacred works for the Orthodox Church. Mr. Bailey currently serves on the faculty of St. Vladimir's Orthodox Seminary in Crestwood, New York, where he conducts weekly services and teaches composition, choral leadership techniques, and voice. Mr. Bailey's music performance degrees were earned at the Eastman School of Music (1984), and the Yale School of Music/Yale Institute of Sacred Music (1989). ❄

SCOBA Statement on Unity, Mission & Evangelism

The end of the second millennium after Christ coincides with a SCOBA STATEMENT ON UNITY, MISSION & EVANGELISM. The end of the second millennium after Christ coincides with a unique Missionary challenge to the Orthodox Church around the world. To mention only two dimensions of this challenge will show its scope. The fall of communist totalitarianism in Central and Eastern European countries opens the way for the re-evangelization of the peoples of these countries. In the United States and Canada, millions of people are in spiritual crisis, millions of people are unchurched, the societies are afflicted with a spiritual and moral vacuum, and the Orthodox Church is therefore presented with a challenge to bear witness to the Orthodox faith and to evangelize.

We, the Orthodox bishops of North America, assembled at the Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania, November 30-December 2, 1994, have heard an address on Mission and Evangelism by His Eminence, Metropolitan Philip of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, and a response by His Eminence, Archbishop Dmitri of Dallas, Orthodox Church in America, and have reflected together on the missionary task of the Orthodox Church in North America. We wish to express the following convictions and commitments regarding mission and evangelism in North America:

- It is our conviction that mission is the very nature of the Church, and is an essential expression of her apostolicity, and that the Orthodox Church is therefore commanded by the Lord Jesus Christ to teach, to preach, and to make disciples of all nations;
- It is our conviction that the Orthodox Church's history and experience give numerous examples of commitment to mission and to the preaching of the Good News of Christ (missions to the Slavs, missions in Siberia, China, Korea, and Japan, the evangelization of the Alaskan native people, and contemporary mission in Africa, Indonesia and Albania);
- We believe that our task in North America is not limited to serving the immigrant and ethnic communities, but has at its very heart the missionary task, the task of making disciples in the nations of Canada and the United States;
- We believe that the Orthodox of North America — bishops, clergy and laity — are called to think together, plan together, and work together in order to do mission work together;
- We commit ourselves to show special pastoral attention to couples coming to marry in the Church, especially in mixed marriages, and to their Orthodox Christian education and integration into Church life.
- We commit ourselves to the evangelization, or re-evangelization, of those many people who call themselves Orthodox, and have indeed been baptized and chrismated in our churches, but whose lives are in fact distant from the fullness of the Orthodox Faith and the fullness of the Orthodox Church's sacramental life;
- We commit ourselves to avoiding the creation of parallel and competitive Orthodox parishes, missions, and mission programs;
- We commit ourselves to common efforts and programs to do mission, leaving behind piecemeal, independent, and spontaneous efforts to do mission, moving forward towards a concerted, formal, and united mission program in order to make a real impact on North America through Orthodox mission and evangelism;
- We strongly endorse the unified Orthodox Christian Mission Center, the Mission Conferences (at present co-sponsored by the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, the Greek Orthodox Archdiocese, and the Orthodox Church in America), and encourage further consolidation of mission efforts and programs here and throughout the world;
- We commit ourselves to express a common vision of mission and to work towards this end in the teaching of mission as an important part of the theological education of our future priests.
- We respectfully petition His All-Holiness the Ecumenical Patriarch to convene a world conference of mission representatives to help coordinate Orthodox mission strategies and efforts around the world;
- We Orthodox in North America commit ourselves to bringing our household into order for the sake of the preaching of the Good News of Jesus Christ, His Incarnation and His teaching, His crucifixion, death, burial, and resurrection, and His presence in the Church through the descent of the Holy Spirit.❄

Editor's Note: This document was signed by all the hierarchs attending the Ligonier meeting (November 30-December 2, 1994).

Antiochian Village

Orthodox Christian Conference and Retreat Center

UPCOMING EVENTS - 2002

March 3-8	Beginning Chanting
April 5-7	Lenten Retreat
April 5-6	Orthodox Marriage Commitment Retreat
April 12-14	Renewing Baptismal Vows
May 24-27	Family Camp
June 15-17	Orthodoxy on the Environment
June 21-23	Mother/Daughter Retreat

For more information or reservations:
www.antiochianvillage.org.
E-mail: AVcenter@antiochian.org
Call: 724-238-3677

Desire to Ascend

By Rev. Deacon David Wey

Several years ago while on vacation with my family in the western Rockies, I had quite an incredible experience: I climbed up a mountainside. There was a relatively short hike up a gently sloping, winding trail to the foot of a giant waterfall; but beyond that were trails that led on up the mountain. Being a warm spring day, and not too late, we begin to wander up these trails to see where they would lead. The kids had soon moved on ahead (typical youth!), so I was left to follow them or turn back. I decided to go on; and looking back, I think what drew me forward was a mysterious longing, a desire to experience something I'd not known before, or perhaps more of something I had already tasted.

What amazed me more and more with every new turn of the trail was the expansiveness and sheer beauty of the place. I suppose I imagined the mountainside would seem smaller and narrower as I went up (thinking of the shape of a mountain from far away), but just the opposite happened. Things got bigger, vistas opened out; the air was clearer, the sky bluer, and the grass greener than ever. There were huge boulders of rock, rushing rivers and icy cool streams, tall trees and wide meadows. Even in the late spring, there were still large patches of snow.

The act of climbing a mountain is arduous and taxing; and often, as I went on, up and up, I wondered what exactly I had gotten myself into. Muscles ached, feet swelled, I found myself short of breath. Yet still I was drawn on by the desire just to be in that place and to see what lay beyond. It was like being in another world, really, far different from the 'normal' life I know. It was daunting; it was exquisite.

This story became, for me, a glimpse of the important lesson shown forth in the gospel story of Zacchaeus (Luke 19:1-10). Lent approaches, and the Church begins her wise work of calling and preparing us even now, with the story of Zacchaeus, the gospel on spiritual desire. I believe my 'mountain' experience was a profound metaphor in physical reality of the nature of things: of the challenge of the Great Fast and of the spiritual life in general. There are many helpful analogies concerning the struggle for salvation - the therapeutic and healing quality of the Orthodox way, the athletic contest, the intensity of warfare, the journey on the narrow road - but perhaps none is as direct and compelling as that of the climb, the ascent. Life lived in God is like climbing that mountain, or like Zacchaeus climbing that sycomore* tree.

Zacchaeus was a chief among sinners, a man who made himself rich "on the tears of the poor" as a tax collector. And on the day we meet him in the Gospel, he is hindered further by two other things: the press of the crowd and his small stature. Yet one thing he possessed which overpowered all these negatives. He had a desire, a yearning and a longing to see Jesus. Motivated by this desire, he worked and struggled to overcome the obstacles which kept him separated from the Master. He ran ahead of the crowd, and he climbed into the sycomore tree.

It is likely he didn't know exactly what he wanted, or to what he was exposing himself. It is often like that for us as well, who want to know Jesus truly, who seek to know the true path of salvation in the Church. Zacchaeus got much more than he looked for, as the Lord stopped and beckoned him down out of the tree, "for I must abide in your house today." It changed his whole life. Coming to Christ through the path of an Orthodox Christian life will do the same to us: it will change our lives - it's supposed to - we desperately need it to.

Before he ever saw Jesus, Jesus had seen him - really seen him. And in return, only for eagerness, Zacchaeus receives salvation. At Christ's beckoning, the gospel says, he made haste to come down, and he received him joyfully. It is most important to note that he acted on his desire; and he acted on his repentance. He gives half his wealth to the poor, and makes restitution four times over to those he had wronged. We must realize that this means he gave away all that he had out of love for his newfound Master.

As we have seen, with this gospel we turn a corner in the liturgical year: we leave behind the celebration and contemplation of Incarnation and Baptism and begin to set our faces once again to the time of the Great Fast, the mystery of the great works of our salvation wrought for us by our Lord. We should indeed begin now to prepare our hearts and minds for the task ahead, and ask ourselves honestly: What is it that I truly desire? Is it to see Jesus more clearly, and to behold his glorious Resurrection? Then let us act to overcome the press of the crowd of our passions and the worldly cares and distractions that keep us from the love of God. Let us act to overcome the shortness of our spiritual stature that comes from the dullness of heart that lies upon us because of our sins.

Let us determine to make that ascent; allowing the desire that God has kindled in our souls to motivate us beyond fear or discouragement over the rigors of the Fast. The evil one will work hard to dissuade us from making the effort, and our bodies will want to comply! Let us be like Zacchaeus and act upon our desire! Climbing the sycomore-fig tree, bypassing the figs (which the fathers say represent every pleasure and sweetness), let us look to see Jesus.

And when he beckons us to "come down," that is, to add humility to our desire, let us too make haste to come to him, to obey his call. For he loves to abide with the humble, and to each of us he says, "Behold, I stand at the door and knock; and if anyone hears my voice, and opens to me, I will come in to him, and will dine with him and he with me" (Rev. 3:20). Let us receive this opportunity joyfully, ready to give up our

Cont. on page 7

Archbishop Attends 50th National Prayer Breakfast

His Eminence, Archbishop Nathaniel, at the invitation of the Congressional Committee, Co-chaired by Senators John Edwards and Jon Kyl, attended the 50th National Prayer Breakfast on Thursday, February 7, 2002, at the Hilton Washington hotel in Washington, D.C.

"Historically, Members of Congress, the President, the Vice President and other national leaders have gathered to reaffirm our trust in God and recognize the reconciling power of prayer. Friends and leaders from throughout the United States and more than 160 countries come in the spirit of friendship to set aside their differences, seeking to build and strengthen relationships through our love for God and concern for one another. In light of recent events, our hearts can be strengthened both individually and collectively, as we seek God's wisdom and guidance together." (From the Letter of Invitation)

"As we gather this morning, in the Name and Spirit of Jesus of Nazareth, from every walk of life from over 170 nations, we represent a microcosm of the world seeking to affirm that it is possible to become true friends who can genuinely love and respect one another." (Greeting of the Chairmen)

Among the honorable speakers at the breakfast was President George W. Bush and the Honorable Condoleezza Rice, National Security Advisor. Mrs. Bush attended with her husband.

One of the most moving presentations was made by Firefighter Joseph Finley, Fire Department of New York, who recalled his participation and that of the thousands of other firefighters in the response to the terrorist attacks in New York City.

"It was," he said, " as though the end of the world had come. A silence hung over the area which normally was one of tremendous movement and sound. Dust filtered down from the sky along with bits and pieces of burning paper. No one spoke; it was as though Manhattan was enveloped in a vacuum. I said, Lord Jesus Christ, have mercy on us! We felt totally alone, estranged from the rest of the world around us. Then, one by one, the bells of the churches of New York began to toll, one by one until the quiet was dispelled by the beautiful sound of the bells reminding us that we were not alone. We lost hundreds of brother firefighters and volunteers, but they are not forgotten."

Also among the guests present at the event was His Excellency, Ion Iliescu, President of Romania and other Romanian officials.

Participants are seated at tables of ten for the meal. They have an opportunity to meet one another and share a few moments of conversation before the actual program of prayers, music and recitations are offered.

In the booklet placed at each table setting, various presidents are quoted in reference to prayer and faith in God. This is one by President Abraham Lincoln: "We have been the recipients of the choicest bounties of heaven; we have been preserved these many years in peace and prosperity; we have grown in number, wealth, and powers as no other nations have ever grown. But we have forgotten God! Intoxicated with unbroken success, we have become too self-sufficient to feel the necessity of redeeming and preserving grace, too proud to pray to the God who made us."

These words of the president who had the terrible burden, the cross to bear of the nation being torn asunder and the Union threatened, are as appropriate today as they were more than a hundred years ago when he first stated them. Participants at The 50th National Prayer Breakfast certainly responded to President Lincoln's invitation to "Pray to the God who made us." ❊

Desire ...

Cont. from page 6

attachments to the things of this world, and to make right any hurts or grievances to which we might cling.

Let us embrace the opportunity to grow in the grace of God. Let us climb the mountain of spiritual pursuit. We mustn't put it off for another time; the Lord says to us, "Today I must come to abide in your house!" Christ called Zacchaeus a "son of Abraham", for like Abraham, he left the land of his birth (that is, his worldly life) and his father (that is, the devil) and looked for the land to which God would lead him, which is the eternal kingdom. So we too may be counted as children of Abraham, if we stir up this desire to see Jesus, and in faith act upon it to overcome whatever hinders us, to make the spiritual ascent of repentance.

Let us not lose hope if we falter or fail, for "The Son of Man comes to seek and to save that which is lost" (Luke 19:10). We have the Church to guide us, the saints to pray for us, one another for encouragement and the Lord himself as both our strength for the journey and its destination. To him be glory forever, with the Father and the Holy Spirit, unto ages of ages. Amen. ❊

**Note: The spelling "sycomore" is intentional, taken from the original Greek word used in the gospel, which designates a tree that grows in the Middle East whose branches are much lower to the ground than our American "sycamore"; this, of course, would have served Zacchaeus much better in his climb.*

A Parable for Lent

by Rev. Fr. Cornel Todeasa

When I read the Parables of our Lord, I like too look and find myself in them. I take it as an inward exercise, which helps me to understand my own spiritual status. For example, when I read the *Parable of the Prodigal Son,* I try to see whose figure I fit in the story: the prodigal son, the jealous brother, or the forgiving father. I know I am the prodigal son who comes for forgiveness to the Heavenly Father. I can also identify with the father since I am a father, and I understand the love one has for a son. In the same way, I can see myself entangled in jealousy like the obedient brother.

Some difficulty seems to especially arise when I read the *Parable of the Pharisee and the Tax Collector.* In the beginning, it appears to be very difficult to associate myself with either of the two figures of the parable. The parable tells the story of a pharisee and of a tax collector who went up to the Temple to pray. People could guess from their "occupational" titles what kind of persons they were. The tax collector was not very much liked by his people. He was presumed guilty of many "sins" connected with his job, like cheating, defrauding the people and selling out to the Roman authorities. The Pharisee, on the other hand, was seen as a very honorable man who religiously followed the law and tradition.

The parable doesn't make mention of their daily lives but captures them during their time of prayer, especially concerning their attitude towards prayer. They, both the Pharisee and the tax collector, reflect about their daily lives in their prayer.

The Pharisee, very much aware of his "good deeds," prays with pride and judges his fellow man: "The Pharisee stood up and prayed about himself: God, I thank you that I am not like other men — robbers, evildoers, adulterers — or even like this tax collector" (Lk. 18:11). He walks in front of the synagogue, and his eyes look up to Heaven with the attitude of requesting rewards for his well conducted life.

On the contrary, the tax collector is overcome with repentance and much aware of his "sinful" life. He stays in the back, kneeling, and with his eyes looking downward, asks for forgiveness: "God, have mercy on me, a sinner."

The two characters of the parable are set in contrast. The pharisee is an honorable man, well accepted by the society, while the tax collector is not. But in the eyes of God, this difference is not as important as their attitude regarding prayer. For the tax collector left the Temple "justified before God." "For anyone who exalts himself will be humbled, and he who humbles himself will be exalted" (Lk. 18:14).

My question then is, with which of the two can I identify? I can say that I am not living such an exemplary life as the Pharisee. I fall short on my fasting even when I do abstain from food. I also fall short in my almsgiving even when I give to the Church and help the poor. We never fast enough. I do resemble the Pharisee, however, when I think about his pride and bad habit of judging others.

At the same time, like the tax collector, I recognize my faults, and I ask God for forgiveness. But does it mean that I can identify myself with the tax collector? Maybe I do, or I like to think I do. At the very moment I begin to think I have the tax collector's humility, I become filled with pride (at being humble), and I lose my humility.

Maybe I am looking at this parable the wrong way when I try to understand and relate to these two figures separately. Undoubtedly, I can identify with both of them but not in a separate way. I can see myself at the pharisee *and* the tax collector, simultaneously. I believe they represent two tendencies with which I struggle on my spiritual journey. Like the Pharisee, I get those pride attacks that lead to judging others. Like the tax collector, no matter how hard I strive to go good, I say, as St. Paul does, "I am first among the sinners."

Particularly now that we are in the Lenten season, I ask God for His help: "Give me Lord, the humility of the tax collector, and guide my life to follow your commandments even as a Pharisee." ❁

OCMC Mission Teams 2002

In 2002, the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) will be sending teams to India, Kenya, Guatemala, Tanzania, Albania, Alaska and Romania. The 2002 **Romania Youth Mission Team** will be OCMC's first youth mission team. The Team will travel to the Diocese of Cluj-Napoca between June 30 - July 19 and offer youth camps in different regions of the diocese. The Team will help OCMC missionaries facilitate these camps. The youth camps will focus on teaching English, and will also utilize a catechism approach to teach about the Church and the Faith. The camp program will include sports, bible studies, arts and crafts. Adult leadership and mature youth are invited to apply. The Team will be limited to eight youth (age 14-18) and four adults. **More information:** Application forms are available online at http://www.ocmc.org/shortterm or contact Andrew Lekos at (904) 829-5132 or ajlekos@ocmc.org. ❁

Congress of Romanian Americans

2002 Annual Conference

March 14, 15 and 16, 2002

Schedule of Events

Thursday, March 14

10:00 am-4:30 pm Lobby Day - Appointments with members of House and Senate and staff. (Notify CORA by March 1st, if you wish to particpate in this lobbying activity.)

7:30 pm Dinner - Presentation on "How the Government of Romania is Constituted."

Friday, March 15

9:00 am Welcome: A. Scala, Archbishop Nathaniel Popp, Mark Meyer, Esq.

9:30 am Panel: Economic and Political Environment in Romania - Charles King, PhD; Vladimir Tismaneanu, PhD*

10:30 am Romania Country Officer - US Department of State - Donald Sheehan

11:30 am Panel: Agency for International Development Director and NGO's - "Helping in Romania"

12:30 pm Lunch - Guest Speaker, Paul Goble, Sr., Advisor to the Director of the Voice of America

2:00 pm Panel - NATO - Bruce Jackson, Chairman, U.S. Committee on NATO Enlargement (other members of panel to be announced)

3:00 pm White House representative, Walter Andrusyszyn, Director for European and Eurasian Affairs - National Security Council

4:00 pm Panel: "Business Success in Romania" - areas: Information Technology, Manufacturing, Engineering, Import/Export

7:00 pm Dinner with the Ambassadors - Sorin Ducaru, James Rosapepe, Al Moses*, John Davis*, Roger Kirk*

Saturday, March 16

9:00 am "NATO - What you can do to help in your State/community"

10:15 am CORA Business Meeting

*Invited

Schedule/speaker subject to change

REGISTRATION FORM

Name: _____

Address: _____

_____

Arrival Date/Time: _____

E-Mail Address: _____

Home Tel. No: _____

Office Tel. No: _____

Fax No: _____

(If you want CORA to make an appointment with Congressmen and/or staff, you must register before March 1.)

I will have a car at the meeting (please circle) ..... YES NO

I will be staying at the Staybridge Suites (please circle) ..... YES NO

I have made reservations for March 13 14 15 16 (please circle)

Registration fees*

$40 before 3-01-02 $ _____

$60 after 2-28-02 $ _____

$15 full time students with valid ID $ _____

Meals:

$25 Dinner, Thursday, March 14th $ _____

$15 Lunch, Friday, March 15th $ _____

$35 Banquet, Friday, March 15th $ _____

TOTAL $ _____

LODGING: Staybridge Suites, 6845 Old Dominion Dr., McLean, VA 22101

Staybridge Suites Daily Rates (Breakfast included in rate):

Studio **$99 + tax**
(includes one bed plus sleep sofa)

1 Bedroom Suite **$99 + tax**
(choice of one or two beds plus sleep sofa)

2 Bedroom Suite **$159 + tax**
(includes three beds, sleep sofa and two full baths).

When you make your reservation, specify number of beds and type (single, queen, etc.) desired. All rooms feature fully appointed kitchens, microwave and ice makers.

For reservations contact Staybridge Suites at (703) 448-5400. Ask for "CORA" rate. Room rates are guaranteed, but room availability is not. ***First come, first serve,*** so don't delay.

MEETINGS to be held at St. Luke Orthodox Church, 6801 Georgetown Pike, McLean, VA.

* Make checks (for meeting and meals) payable to CORA and mail to: CORA, 1000 Gelston Circle, McLean, VA 22102. Fax your complete registration form to (703) 448-9361. For more information call: (703) 448-3372 or (703) 356-2280. E-mail: Romanians@aol.com. Website: www.romanianamericans.org.

St. Ephraim's Prayer

After the Lord's Prayer, the prayer of St. Ephraim is one of the most perfect and beautiful of the Church's prayers. In simple and yet comprehensive words, the prayer reminds us what is necessary in our relationship with God and with our neighbor. One could say that the prayer is a Philokalia in miniature, valid for monks and laymen, for men and women, for old and young, for everyone and everywhere, just as the "Our Father" is a universal prayer.

Let's consider this great prayer ...

"O Lord and Master of My life,

Take me from the spirit of laziness, despair, lust of power and idle talk.

But give rather the spirit of chastity, humility, patience and love to your servant.

Yea, O Lord and King! Grant me to see my own transgressions and not to judge my brother, for blessed are you, unto ages of ages. Amen."

We ask for help that we might be able to fight with the spirit of laziness. This spirit fights against work. Through our work we must gather our daily food. This spirit wants to separate us from God "who always works." Also, it is said: "My Father is working still, and I am working" (John 5:17); and St. Paul says: "If anyone will not work, let him not eat" (II Thess. 3:10). This 'spirit' drives us to the exploitation of other men's work, then to robbery and crime.

We ask to fight with the spirit of **despair,** which tries to disperse and scatter our attention to unimportant things, thereby ignoring the "one thing needful" (Luke 10:41). Jesus revealed this to Martha in the house of Lazar in Bethany. This 'spirit' wants our minds and hearts, making us slaves of our daily cares.

We ask for help to fight the spirit of the lust of power. This spirit removes us from humility and deludes us into believing that we have the right to govern others. Thus we begin to feed our egotism, vanity and double-dealing. Jesus told James and John, who asked to govern with him in the eternal Kingdom: "You do not know what you are asking" (Mark 10:38). They thought that he spoke of an earthly Kingdom." "Whoever would be great among you must be your servant, and whoever would be first among you must be your slave" (Matt. 20:26-27). This spirit attempts to pull man from communion with God and people.

We ask to fight against the spirit of **idle talk.** "Let you word 'yes' men 'yes' and your 'no' mean 'no.' Anything more than this comes from the evil one" (Matt. 5:37). St. Paul warns against this spirit, saying that all who listen and follow this spirit are "liars, wicked beasts, gluttonous idlers" (Titus 1:12) and "wander into myths: (2 Timothy 4:4).

On the other hand, we ask for the spirit of **chastity, humility, patience and love** ..." By "spirits," we mean angels who have the power to help our minds and our feelings, and give us enough power to protect ourselves from the bad spirits which attack us.

The spirit of **chastity** is guardian is guardian of the mind and body against the earthly sins, those which first of all are made in the mind and stain the soul. The spirit of chastity is the way to confession, to purification of the soul and the heart. We ask for the spirit of chastity in order to cleanse our own soul's house for victory over the spirit of impurity.

We pray for the spirit of **humility,** for our protection against vanity and double-dealing. The humble thought is exactly that which recognizes the limits which it cannot pass over. Humility allows people to be open. From humility alone springs the pure water of modesty. From lowly modesty, no one can fall.

The spirit of **patience** encourages us in illness, when we are insulted, and when others walk over us. Patience is the last weapon and power of the downtrodden. It is not a sign of cowardice, nor of despair, but it is the sign of wisdom. The spirit of patience is a good brother of the spirit of wisdom.

We ask to obtain the spirit of **love.** Love is the Divine part of man, received directly from the Creator, because "God is love" (I John 4:8). Without love, our lives lack sense. Through love, people become strong, they grow together, and they help each other, as St. Paul says in his beautiful hymn of love from I Corinthians 13:1-13.

We ask to **know our own transgressions.** This is the last appeal to where we could hide any trespasses, and we are ready now to confess and to be healed.

We ask **not to judge our neighbor.** It is hard, but sometimes we forget. The hardest thing to do is to not compare ourselves — "God, I thank you that I am not like other men ..." (Luke 18:11). Who among us can escape from comparisons? When we do something good, we are immediately ready for a comparison, and even condemn someone else who doesn't do what we do. Often we classify ourselves as the best, but the ladder of virtues is broken especially when we think and believe that we are on the top.

We recognize in St. Ephraim the Syrian a very good 'specialist' of the human soul, and his prayer is a real psychological manual. We feel the prayer's help; and, it offers us the right way to purify our souls, teaching us to examine ourselves through the most simple words, but also the most sublime words full of the grace of the Holy Spirit. The requests of this prayer are real doors to repentance, reform of life and entrance into the Kingdom of Heaven. ❁

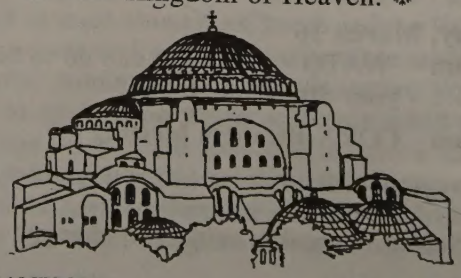

President Iliescu of Romania Guest in Washington

The Honorable Alfred H. Moses, former Ambassador of the United States to Romania, and The Honorable Sorin Ducaru, the Ambassador of Romania to the United States, hosted His Excellency, Ion Iliescu, President of Romania, on the occasion of his participation at the National Prayer Breakfast, at a "Working Luncheon" on February 7 at the Metropolitan Club in Washington.

His Eminence, Archbishop Nathaniel, was an invited guest. Present were members of the American and Romanian governments and friends of Romania.

Some of the participants at a luncheon at the Metropolitan Club on February 7, 2002, hosted by Sorin Ducaru (Romanian Ambassador to the U.S.) and Al Moses (former U.S. Ambassador to Romania) in honor of the President of Romania. (L-R): John Serban (CORA Board Member), Anton Samoila (Honorary Consul of Romania - Virginia), Armand Scala (CORA President), Hugh Hackney (Honorary Vice Consul of Romania -Texas), Ion Iliescu (President of Romania), John Rakolta Jr. (Consul of Romania-Michigan), Archbishop Nathaniel Popp (CORA Chairman), George Dobrea (Consul of Romania- Ohio).

Speakers were former Ambassador Moses, former Ambassador Geoana, Ambassador Ducaru and President Iliescu, who stated: "My participation in the National Prayer Breakfast, together with people from around the world was very moving. It was an experience new to me and one which I appreciate. I also am aware that the mood toward Romania is much friendlier, and I feel more friendly in return."

Although it was a "working lunch," the majority of talks had been held the day before so that on this occasion hosts and guests could enjoy one another's company without the pressure of discussions.

His Eminence had the occasion to share a few words with Mr. Iliescu and to wish the Romanian nation success along the road to democracy and economic recovery. ❁

Simple Guidelines for Bible Study

PRAY to God for His help in understanding Scripture.

READ carefully the chosen chapter or passage.

ASK and answer the following questions:

1. What did you discover or learn from this passage?
2. What verses, truths or insights do you find most striking or meaningful? Why?
3. Which verses are clear? Which unclear? Discuss.
4. Does God speak to you through this passage in a special way?
5. How can you apply the truths you have learned and help others discover their importance for themselves?

Some Principles for Effective Bible Study:

1. The purpose of Bible Study is to open our lives to God by learning the basic truths of the Bible. (It is not to develop new or elaborate interpretations of the Bible).
2. The purpose of group Bible Study is to support each other in regular reading of the Bible, positive discussion and spiritual growth. (It is not to argue, vent frustrations or exhibit our superior insights).
3. When reading the Bible, concentrate on what you do understand, not on what you do not understand. Your insight will increase.
4. Bible Study is completed when we apply the truths of the Bible in our daily lives. ❁

Oregon City Church Lacks Finances to Complete Construction

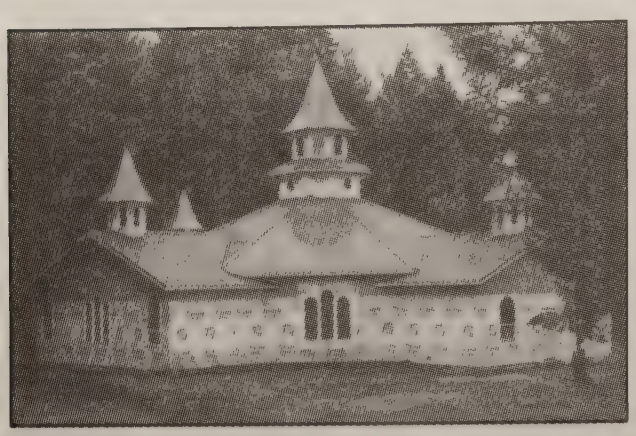

Descent of the Holy Spirit Romanian Orthodox Church, Oregon City, Oregon

For two years, the parishioners of Descent of the Holy Spirit parish, with Rev. Father Vasile Muntean, their parish priest, have worked to complete a new church on the southern edge of Oregon City. So far, the 75 family parish has spent approximately $500,000 on the project, but needs $300,000 to complete the work. As Vince Kohler remarks in his article about the church in *The Oregonian:* "The copper-colored roof with its five cupolas is a striking sight amid the trees. And with a little more persistence and some outside generosity, what's now a half-finished building on a muddy construction site will crystallize into a place of worship" (November 22, 2001).

The 5,100 square foot Byzantine-style building has been built so far with financial support and the donated labor of its parishioners. Until the church is completed, the Oregon City Bible Chapel next door has allowed the parish to use its facilities. The priest and parishioners remain optimistic that they will complete the building soon if they can secure a loan and donations from outside the community. **Your donation can be addressed to: Descent of the Holy Spirit Church, 20607 Highway 213, Oregon City, OR 97045-9170, Phone: (503) 761-5754.**

President Bush Invites Ecumenical Patriarch to White House

President George W. Bush has invited His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew to meet with him in the White House on Tuesday, March 5. According to His Eminence Archbishop Demetrios, Primate of the Greek Orthodox Church in the U.S. and Exarch of the Ecumenical Patriarchate, "The invitation of President Bush to His All Holiness is particularly significant as His All Holiness has, since the tragedy of September 11, played a remarkable leadership role in attempting to curb conflicts fought in the name of religion".

In December, His All Holiness chaired an interfaith meeting on "The Peace of God in the World", held in Brussels with more than 80 religious leaders representing Christianity, Judaism and Islam, organized by His All Holiness under the auspices of the European Commission and its president Romano Prodi. On January 12th, His All Holiness celebrated a Divine Liturgy in Teheran, Iran and gave a lecture at the Ministry of Foreign Affairs on "The Contribution of Religion to the Establishment of Peace in the Contemporary World".

His All Holiness, who had planned to visit the United States this year to join in commemoration of the 80th Anniversary of the Greek Archdiocese and the 65th Anniversary of Holy Cross School of Theology, will arrive at Andrews Air Force Base on Monday, March 4th and return to the Ecumenical Patriarchate from New York on the evening of March 10th. His All Holiness will be in Boston from March 6-8 and will stay at Hellenic College/Holy Cross School of Theology. From the evening of March 8th to March 10th, His All Holiness will be in New York City.

The Ecumenical Patriarch will attend the banquet of the Order of St. Andrew and the presentation of the Athenagoras Human Rights Award to Former President George Bush and Mrs. Barbara Bush on March 9th, and will preside at the Patriarchal Liturgy and installation of new Archons of the Ecumenical Patriarchate at the Archdiocesan Cathedral of the Holy Trinity on March 10th. His All Holiness has been close to President Bush ever since the historic visit of Ecumenical Patriarch Dimitrios to the White House in 1990, and wanted to be with the President and Mrs. George H. Bush for this most significant event. ❁

Why Does the Orthodox Church Give Such Great Honor to the Ever-Virgin Mary?

Ever get this question? Here is a concise Scripture-based response from our mission manual, *Bringing America to Orthodoxy.*

Let us turn to the New Testament and see what God says about Mary. A key passage is Luke 1:26-49.

a. The Archangel Gabriel calls the Virgin Mary "highly favored" with God (see also Luke 1:30) and the most "blessed" of all women (Luke 1:28). We must never do less.

b. In Luke 1:42, 43, Elizabeth, the mother of John the Baptist, also calls Mary "blessed," and "the mother of my Lord." Can we make the same confession? For centuries, the Church with one voice has called Mary the mother of God. If God was not in her womb, we are dead in our sins. But "mother of God" we do not mean, of course, that she is the mother of the Holy Trinity. She is mother of the eternal Son of God, the **Theotokos** or God-bearer.

c. Not only does Elizabeth call her blessed, Mary herself, inspired by the Holy Spirit, predicts, "All generations will call me blessed" (Luke 1:48). This biblical prophecy explains the Orthodox hymn. "It is truly right to bless you, O Theotokos." Tragically, our generation has forgotten to call her blessed. Orthodox Christians bless her in obedience to God, fulfilling His holy word.

d. It is important to secure Mary's identity as the mother of God to protect the identity of her holy Son, the "Son of the Highest" (Luke 1:32), God in the flesh. If we cannot face up to Mary, we will miss the incarnation of the Son of God.

e. The Old Testament Prophet Ezekiel writes, "This gate shall be shut; it shall not be opened, and no man shall enter by it, because the Lord God of Israel has entered by it; therefore it shall be shut" (Ezekiel 44:2). The early Church Fathers consistently saw this gate as a picture of the womb of Mary, shut after Jesus' birth.

f. We do not worship Mary. Worship is reserved for God the Father, Son and Holy Spirit. We do honor or venerate her, as the Scriptures teach.

Contact: Department of Missions and Evangelism Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, 777 Camino Pescadero, Santa Barbara, CA 93117-4908. Phone (805) 968-4014. E-mail: orthodoxevangelism@juno.com, web: www.antiochian.org/missions. ❈

Words of Wisdom

Saint Theophan the Recluse

Those who suppose that to practice mental prayer we must sit secretly somewhere and in this why contemplate God do not understand mental prayer. We do not need any hidden place but our heart. We must stand there and contemplate God before us as if He were on our right hand, as Saint David did. People say that for the cultivation of mental prayer solitude helps much, and for laymen this is impossible. They live in unceasing business and conflicts. Therefore, they have no time for mental prayer. It is true that for mental prayer solitude is needful, but there are two kinds of solitude. The first is complete and permanent, when people retire to a desert to live alone, and the second, partial and temporary. The first, undoubtedly, is unsuitable for laymen, but the second is possible for them, too, and they have it. Everybody has some moments in the day when he is alone, even if he did not try to arrange for himself a few hours of solitude. This time he can employ in the development and strengthening of his mental prayer. Consequently, no one can excuse himself by saying he has not time to practice mental prayer. Find an hour and look into yourself. Give up all worries, stand mentally in your heart before God, and open to Him your soul. ❈

Solia Calendar 2002

UPDATES

Page 85: Rev. Fr. John Mancantelli - Fax: (306) 569-8411

Pages 89, 102, 105, 106: Very Rev. Constantin Tofan, WESTMINSTER CO 80021

Page 101: Ex-Officio Members: Orthodox Brotherhood USA President - John Serban, 3747 Wyandotte Trl, Indianapolis IN 46240-3419 Phone: (317) 842-9602

Page 138: REGINA, SASKATCHEWAN, St. George Cathedral - Fax: (306) 569-8411

Page 283: Bottom photo - Părinţii Billy şi Gabriela împreună **cu bunicii Ilija şi Dragica** şi străbunicii Tima şi Juliana urează micuţului Nicolas, sărbători fericite şi Mulţi Ani fericiţi.

Page 401: Project Mexico, PO Box 120028, Chula Vista CA 91912-3128 Phone: (619) 426-4610

Parish Register

BAPTISMS

Albu, Christopher, son of Robert & Florinela T. Albu, Avon Lake, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Ustin & Cristinela Denes.

Anica, Edward Maximilian, son of Razvan & Steluta R. Anicai, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Adrian Anicai.

Aradei, Andre-Armand, son of Neculai & Alina Aradei, Vancouver, BC. St. Andrew, Vancouver, BC. Godparents: Ovidiu & Luminita Orha.

Aron, Alexandra Andreea, daughter of Radu & Diana G. Aron, Streamwood, IL. Holy Nativity, Chicago, IL Godparents: Adrian & Oana Olaru and Daniel & Mirela Dudici.

Balan, Sandra, daughter of Traian & Simona Balan, Glenview, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Miodrad Novacovic.

Baluta-Freitas, Anica, daughter of Joseph Freitas & Corina Baluta, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Cristian & Andreea Dersidan.

Bargoz, Isabella Maria, daughter of Cosmin & Codruta Bargoz, Highland, IN. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ionel & Gheorghita Sindilie.

Birsan, Andre Nicholas, son of Dorian & Valentina P. Birsan, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Liviu & Camelia Chiriac.

Bodirlau, Paul Ciprian, son of Sorinel & Ileana Z. Bodirlau, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Lucian & Cristina Toma.

Bostioca, Andrew, son of Ion & Emilia Bostioca, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Felix & Geta Iancu.

Carlan, Charisma Amalia, daughter of Sorin & Vasilica I. Carlan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ovidiu & Ionela Ianau.

Codita, Andrew David, son of Catalin & Carina M. Codita, Pickering, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sergio & Daniela Toader.

Comanici, Alexander Cristian, son of Florin & Constanta S. Comanici, Lake in the Hills, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ioan & Cornelia Daragiu.

Contiu, Patrick Edwin, son of Vasile & Monica F. R. Contiu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ioan & Carmen Gavriluti.

Costache-Ionescu, Maria Cristina, daughter of Marin Costache & Gina Ionescu-Costache, Miami, FL. Holy Cross, Hollywood, FL. Godparents: Michael & Paula C. Alper.

Covaciu, Julian Jaisus, son of Iulian & Corina H. Covaciu, Lincolnwood, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Constantin & Elena Dan.

Dobrea, John Michael, son of George M. & Diana Dobrea, Cleveland Heights, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparent: Mary Ellen Dobrea.

Dogaru, Cornelia, daughter of Ioan & Dorca Dogaru, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Stefan I. Raducan.

Duma, Carina Diana, daughter of Beniamin & Cecilia R. Duma, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Pavel & Elena C. Mutu.

Dumitriu, Paul, son of Dan & Simona G. Dumitriu, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sorin, Adina, Andra & Anca Pintiliuc.

Dupas, Adam Victor, son of Claude & Miriam S. Dupas, Birds Hill, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Phillipi Dupas.

Dupas, Rachel Mary, daughter of Claude & Miriam S. Dupas, Birds Hill, MB. St. Elijah, Lennard, MB. Godparents: Clayton Ungrin and David Steski.

Faroga, Maria Gabriela, daughter of Mihai & Iuliana R. Faroga, Stratford, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Mihai & Elena Marian.

Florea, Laura Maria, daughter of Lucian & Carmen B. Florea, Thornhill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Andreea Ciorogariu.

Gheorghe, Stefan, son of Cristian & Gabriela Gheorghe, North Vancouver, BC. St. Andrew, Vancouver, BC. Godparents: Marius & Irina Manea.

Gobis, Carina Elyssa, daughter of Raymond & Calina Gobis, Itasca, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Sergiu Octavian Albu.

Godeanu, Cristian Tudor Iosif, son of Oleg & Petruta Z. Godeanu, Manassas, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Valerian & Carmen Ursu.

Grigorescu, Maria, daughter of Augustin & Cleopatra B. Grigorescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Octavian & Mihaela Petcu.

Gutiu, Antonio Giulio, son of Mario & Ileana C. Gutiu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Titus Tomescu and Diana Blaga.

Haber, Jason Michael, son of Michael & Michelle C. Haber, Roselle, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dorel & Adriana Nasui.

Hegyi, Jessica Larisa, daughter of Francisc & Gica I. Hegyi, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Aurel & Mia Barbosel.

Henry, Christopher Thomas, son of Thomas & Natalie Henry, Warren, MI. St. Raphael, Detroit, MI. Godparents: George & Francene Christopulos.

Hibbard, Jacob William, son of William & Jennifer Hibbard, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Cheryl Wigston.

Ilie, Laura, daughter of Sergiu & Luminita I. Ilie, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marian & Liliana Cerbu.

Irimus, Alex Teodor, son of Tiberiu & Gabriela Irimus, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Marton & Elena Fabian.

Jambru, Nicole Stefania, daughter of Vica Jambru and George Fane, Skokie, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Konstantinos Sarantopoulos.

Lacatus, Eva, daughter of Giani & Daniela Lacatus, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Calin Clim and Lavinia Birsan.

Luncean, Andrew, son of Romulus & Alina Luncean, North Vancouver, BC. St. Andrew, Vancouver, BC. Godparents: Octavian & Cristina Mihailescu.

MacLellan, Elizabeth Ann, daughter of Timothy & Colleen MacLellan, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparents: David & Mary Thorne.

MacLellan, Katelyn Christene Paige, daughter of Naomi MacLellan and Kevin Neubauer, Winnipeg, MB. Godparents: Anastasia Schmitz and Paul LaRoque.

Magdalinis, Bianca Maria, daughter of Aurelian & Carmen E. Magdalinis, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marian & Anca Modreanu.

Mazareanu, Steven Daniel, son of Dorin & Adriana Mazareanu, Detroit, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Archimandrite Mihail Balan, Marius Florea, Madalina Pitu and Alina Vacariu.

Mihaila, Maria, daughter of George & Haritina D. Mihaila, White Plains, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: M/M Cristian Toma and Dana Buhaceanu.

Mirea, Braian Theodor, son of Marius & Rodica Mirea, Coquitlam, BC. St. Andrew, Vancouver, BC. Godparents: Daniel & Denisa Nica.

Neagu, Ioana Christina, daughter of Florin & Stanislava Neagu, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Cristina Fratila.

Nutu, Theodor, son of Pavel & Cristina Nutu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Costache & Emilia Birladeanu.

O'Neill, Annjalisa Brian Solange, daughter of Brian Akira Columcille O'Neill, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Trudy Richter.

O'Neill, Brian Akira Columcille, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Alexa Ungurian.

Pana, Roland Radu, son of Dorian & Camelia R. Pana, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Mircea & Corina Rosiuta.

Paraschiv, Andreea Roberta, daughter of Ionut & Ancuta M. Paraschiv, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Robert & Mirela Strunk.

Paul, Katherine Andreea, daughter of Constantin & Maria Paul, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Ion & Mioara Creteanu.

Petrovic, Nicole, daughter of Lucian & Marinela Petrovic, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Elena Muntean.

Pirau, Rose Marie, daughter of John & Carmen Pirau, Washington, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Ioan & Maria Orzea.

Plesa, Robert Michael, son of Lucian & Elvira T. Plesa, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Nicolae & Valentina Alic.

Pod, Diana Adelina, daughter of Calin & Ofelia M. Pod, Lombard, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gabriel & Alina Tarlea.

Pop, Kevin, son of Ioan & Rita O. Pop, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George & Rodica Haiduc and Adrian & Alina Angylosy.

Popa, Denise Victoria, daughter of Costel & Cristina P. Popa, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristina Udrea and Dan Cojocari.

Popovici, Stefan, son of Ionel & Cristina N. Popovici, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Cristina Calina.

Rejep, Alexander George, son of Gheorghe & Mariana A. Rejep, Collingwood, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Iacob & Elisabeta Miculit.

Ripan, Victor, son of Cristian & Elena C. Ripan, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Eduard & Daniela Baciu.

Roiu, Bianca Stephanie, daughter of Sorin & Liliana Roiu, Wakefield, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Dan & Adriana Zamfir.

Roua, Nicholas George, son of Bogdan & Alina B. Roua, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Anca Brebenea.

Sas, Nicole, daughter of Liviu & Otilia P. Sas, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Petrisor & Maria Ciontea.

Schiop, Denise Brianna, daughter of Vasile & Lucia Schiop, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Victor & Claudia Faltinschi.

Scoropan, Paul Richard, son of Grigore & Corina P. Scoropan, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Vasile & Eugenia Ion.

Sfarcioc, David Gabriel, son of Gabriel & Lilya D. Sfarcioc, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Petru & Hostensia Crisan.

Serban, Andrew Valentin, son of Valentin & Loredana M. Serban, Hauppauge, NY. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Costel & Maria Mateiuc.

Shaw, Corinne, daughter of Christopher & Bobica Shaw, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Kornel III & Camelia Ladan.

Sirbu, Christina Alexis, daughter of Liviu & Liliana Sirbu, Troy, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Calin & Melanie Moldovean.

Stefan, Sebastian Alexandru, son of Constantin & Dora M. Stefan, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Dan Radu and Corina Manolache.

Stoian, Emily Anette, daughter of Leontin & Ramona S. Stoian, Thornhill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Emilia Pirvu.

Tanoiu, Alexander Ty, son of Radu & Wipaporn R. Tanoiu, Buffalo Grove, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Elena Mihailovich.

Tarbujaru, Martina Brenda, daughter of Viorel & Daniela Tarbujaru, Vancouver, BC. St. Andrew, Vancouver, BC. Godparents: Aurel & Aida Suvagau.

Teodorescu, Paul Ioan, son of Ion & Cezarina Teodorescu, Vancouver, BC. St. Andrew, Vancouver, BC. Godparents: Radu & Maria Suceveanu.

Tomulescu, Maria, daughter of George & Luminita Tomulescu, Midland, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Daniela Giura and Bogdan Topa.

Tumbav, Andrei, son of Remy & Tudorita M. Tumbav, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Nicolae Popescu.

Ungureanu, Julia, daughter of Robert & Laurentia I. Ungureanu, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Valentin & Liliana Stoicescu.

Vistian, Cristofor, son of Florin & Cristina Vistian, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ovidiu Parjoleanu and Cristina Gherry.

Cont. on page 16

Parish Register *Cont. from page 15*

Viulet, Vivian Nicole, daughter of Adrian & Nicoleta S. Viulet, St. George, Toronto, ON. Godparents: Viorel & Daniela Manase.

Weber, Alexander Kaelen, son of Andrew & Daniela T. Weber, Aurora, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Beatrice Mihaela Tazlaoanu.

Zbona, Dennis Michael, son of Constantin & Mihaela O. Zbona, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mircea & Simona Pop and Vasile & Daciana Sas.

Zeriu, Andrei Nicholas, son of Florin & Alina Zeriu, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Marius & Mirela Munteanu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Watson, Esther Inez, Dearborn Heights, MI. St. Raphael, Detroit, MI. Rev. Fr. Leonte Copacia.

MARRIAGES

Barbur, Cristian Florin and **Monica Poptelecan,** Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marian & Aurelia Suba.

Bargoz, Cosmin and **Codruta Adina Moisa,** Highland, IN. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ionel & Gheorghita Sindilie.

Breazu, Dacian Valentiu and **Violeta Bojer,** Hollywood, FL. Holy Cross, Hollywood, FL. Godparents: Jon & Elena Ardelian.

Coroianu, Mircea and **Miruna Maxim,** Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Costel & Adriana Malureanu.

Ionita, Cornel and **Arleta Dabrowska,** Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Georgica & Monica Dragnea.

Krecu, Ionel and **Michelle Smith,** Mount Prospect, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: George & Gheorghina Susa.

Lohan, Daniel Vasile and **Nicoleta Iordache,** Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Maria Silaghi.

Pol, Cristian Claudiu and **Amalia Cecilia Batori,** Livonia, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Michael & Lillian Kalugar.

Popescu, Eduard Emil and **Alina Dashinee Dindyal,** Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Adriana Ionescu.

Raducan, Stefan and **Cornelia Dogaru,** Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Cornel & Arleta Ionita.

Stoit, George and **Lenuca Milotin,** Glendale, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Marin & Octavia Ursu.

Tapalaga, Michael and **Denise Menger,** Sarasota, FL. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Ronald & Erica P. Slis.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Badescu, Electra, 91. St. George, Toronto, ON.
Barca, Maria, 84. St. Mary, Chicago, IL.
Bazil, Mary, 91. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.
Clingenpeel, Mary Jane, 85. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Cozea, John, 61. St. Mary, Calgary, AB.
David, Rafaela Florenta, Infant. St. George, Toronto, ON.
Ezan, John, 89. Holy Nativity, Chicago, IL.
Galatiuk, Lena, 85. St. Elijah, Lennard, MB.
Gentschef, Russ Zanko, 85. St. Elias, Ellwood City, PA.
Georgevich, Mary, 90. St. Mary, Chicago, IL.
Gorun, Victoria, 94. St. Nicholas, Alliance, OH.
Hlopina, John, 75. St. George, Winnipeg, MB.
Holovach, Paulina Maria, 70. St. John, Shell Valley, MB.
Ivan, Nicolae Eugen, 46. St. Nicholas, Montreal, QC.
Lungu-Stiharu, Elisabeta, 80. St. Nicholas, Montreal, QC.
Moxie, Helen L., 87. St. George, Canton, OH.
Myers, Walter J., 84. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Nevestiuk, Elizabetha, 99. St. Elijah, Lennard, MB.
Perrett, Delores Commissa, 71. Transfiguration Monastery, Ellwood City, PA.
Rusu, Georgeta, 53. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
Sandru, Ioan Jr., 52. Holy Nativity, Chicago, IL.
Sandru, John M., 87. Holy Trinity, Youngstown, OH.
Srbu, Draga, 85. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.
Stanciu, Anthony, 18. St. George, Toronto, ON.
Sweesy, Eleanor Doris, 83. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Weil, Atoaneta, 80. St. John, Kitchener, ON.

AROY Spring Sports Tournament

Holy Trinity Church
626 Wick Ave.
Youngstown, Ohio

MARCH 15-17

Schedule of Events

Friday, March 15

8:30-10:30 pm	Welcoming reception at hotel
9:30 pm	Drawings for tournament placement

Saturday, March 16

8:45 am	Opening Prayer
9:00 am	Tournament games begin
12:30 pm	Lunch
6:00 pm	Vespers & Confession
8:00-11:00 pm	Dance

Sunday, March 17

9:00 am	Matins
10:00 am	Divine Liturgy
12:00 pm	Pre-Lenten Dinner & Awards Presentation

Contact the parish office for more details at (330) 746-5397.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI ..... $ 250.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI $200.00
Anonymous $100.00
Rev. Fr. & Psa. Cornel Avramescu,
Anaheim, CA $100.00
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL $100.00
M/M George Dascalu, West Los Angeles, CA ... $100.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Cleveland OH $100.00
Mary Valentino, Philadelphia, PA $100.00
V. Rev. Fr. & Psa. Daniel Nenson, Regina, SK . $ 90.00
M/M George Ivascu, Wayne, IN $85.00
Mary Calugar, Warren, OH $50.00
Andrew & Anna Gib, Ellwood City, PA $50.00
Dorothy Holstein, Bloomfield Hills, MI $50.00
M/M Nicolae Druga-Iancu, Buena Park, CA $50.00
M/M Alexa Mindea, Morton Grove, IL $50.00
Psa. Victoria Moldovan, New Castle, PA $50.00
Mary Rugh, Ellwood City, PA $50.00
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI $50.00
Florin & Maria Dimitriu, Youngstown, OH $30.00
Dan I. Miclea, Chandler, AZ $30.00
Dimitrie Toth Jr., Waterford, MI $30.00
Helen Toth, Waterford, MI $30.00
Christine Ciulei, Warren, OH $25.00
Mary Motiu, Orwigsburg, PA $25.00
Mary Robosan, Shelby Twp., MI $25.00
Dumitru Stan, Burlington, ON $20.00

GENERAL DONATIONS

Estate of Christina Christia $10,000.00
Estate of Mary Crisan $5,000.00
St. Elias, Ellwood City, PA $100.00
(Episcopate Sunday)
Buna Vestire Ladies Auxiliary,
Ellwood City, PA $25.00
(Ladies Auxiliary Sunday)
Michael & Lilianna Schester, Macomb Twp., MI $10.00

MEMORIAM

Florence Churilla, Roseville, MI $10.00
(IMO of Husband John & Family Members)

EPISCOPATE ASSESSMENT (DUES)

St. Mary, Chicago, IL $18,700.00
Holy Trinity, Miramar, FL $15,200.00
Holy Nativity, Chicago, IL $10,000.00
St. Mary, Falls Church, VA $9,350.00
St. George Cathedral, Regina, SK $9,200.00
St. Mary, Anaheim, CA $6,850.00
Holy Trinity, Youngstown, OH $6,300.00
St. George, Toronto, ON $6,250.00
Holy Cross, Alexandria, VA $5,600.00
Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA $4,000.00
St. Mary, Calgary, AB $3,900.00
St. John, Kitchener, ON $3,600.00
St. George, Canton, OH $2,500.00
St. Nicholas, Regina, SK $2,300.00
St. John, Phoenix, AZ $2,100.00
St. John, Woonsocket, RI $2,000.00
St. George Cathedral, Southfield, OH $1,100.00
St. George, Dysart, SK $1,500.00
Three Hierarchs, Ridgewood, NY $1,500.00
Holy Trinity, Vancouver, BC $1,250.00
Sts. Michael & Gabriel, Palm Springs, CA $900.00
St. Dimitrie, Bridgeport, CT $650.00

ARCHBISHOP'S TRAVEL FUND

Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH $200.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

Transilvania Libera Society, Hermitage, PA .. $4,000.00
Sts. Constantin & Elena, Indianapolis, IN $3,108.00
V. Rev Fr. & Psa. Daniel Nenson, Regina, SK ... $20.00

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Societatea Marasesti, Garden City, MI $50.00

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION CENTER

M/M Andrew Gib, Ellwood City, PA $50.00
Given IMO Helen Copacia
The John Santeiu Family, Garden City, MI $100.00

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT FUND

Traian Lascu, Port Richey, FL $1,000.00
(IMO Olga Lascu)

Correction to February issue: *Mary Calugar, Warren, OH, $25.00 given IMO of Helen Copacia for the Camp Vatra Health & Administration Building.*

SPRING BREAK 2002

Find Better Spring Break Plans with "Real Break"

Don't waste your spring break away. Experience a *Real Break* and be rewarded with a life-changing experience. *Real Break* is an opportunity for college students to partake in service projects working to benefit the less fortunate, working side by side with those looking for the same experience. Christ and His Church are kept in focus, with morning and evening daily prayer and a nightly discussion to enhance the daily work schedule. Each *Real Break* involves a group of 12-15 students led by a priest and hosted by a local Orthodox community.

Real Break 2002

Date	Place
March 2-9	Project Mexico; Hogar Raphael Ayau Orphanage, Guatemala
March 9-16	Project Mexico; Guatelmala; St. Basil Academy, Garrison, NY
March 16-23	Project Mexico; St. Basil Academy; Raphael House, San Francisco, CA
March 23-30	Project Mexico

Interested? For more information, visit: www.ocf.net. *Real Break* is a program of Orthodox Christian Fellowship, the united campus ministry of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas. ❃

BUNA VESTIRE

Zămislirea tainică: ***Sf. Luca 1:24-38, mai ales v. 34:*** "Şi a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce nu ştiu de bărbat?". La Întruparea lui Dumnezeu, Domnul universului S-a unit în chip veşnic şi desăvârşit cu omenirea. Dumnezeu a săvârşit această unire în colaborare cu Fecioara Maria, în pântecele ei. În timp ce a folosit elemente din procesul firesc al zămislirii, devenind Om, El a depăşit atât natura, cât şi toată istoria (Lc. 1:35).

Dar, fiecare creştin trebuie să-şi dea seama că ceea ce s-a întâmplat în cazul Preasfintei Fecioare Maria este acum descoperit ca scop hotărât al lui Dumnezeu pentru tot omul. Prin Tainele Botezului primim Duhul Sfânt care ne dă puterea de a înlătura din noi ceea ce este căzut şi inferior şi să păstrăm neîntinat harul chemării noastre. După cum spune Sfântul Maxim Mărturisitorul: "Prin această putere, Hristos Se naşte în mod tainic şi de bunăvoie, întrupându-Se prin cei ce se mântuiesc. El face din sufletul care-L naşte o maică-fecioară". Este bine să înţelegem Buna Vestire ca pe o pildă a ceea ce Dumnezeu vrea să facă în fiecare dintre noi. Buna Vestire ni se adresează şi nouă. Dumnezeu ne cheamă: "Întorceţi-vă către Mine şi veţi fi mântuiţi... că Eu sunt Dumnezeu tare şi nu este altul!" (Is. 45:22).

Evanghelistul precizează datele timpului, locului, persoanei, statutului social şi obârşiei Fecioarei (Lc. 1:26,27). Pentru Născătoarea de Dumnezeu, viaţa însemna anumite date specifice. Şi noi locuim într-o anumită localitate, la o anumită adresă. Trăim pe o dată precisă, în acest secol, legaţi de ceea ce se numeşte "acum". Suntem fie căsătoriţi sau logodiţi, fie singuri, văduvi sau divorţaţi. Într-adevăr, faptele mântuitoare ale lui Dumnezeu sunt pentru toţi oamenii, dar mântuirea se capătă individual, aşa că fiecare dintre noi ar trebui să strige: "Dumnezeul meu eşti Tu!" (Ps. 117:28).

Observaţi ce spune apoi Arhanghelul Gavriil: "Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine..." (Lc. 1:28). A-L avea pe Dumnezeu în mod activ în datele concrete ale vieţii este o pricină de mare bucurie, într-adevăr un motiv de a ne veseli. Cât de minunat este să ştim că sufletele noastre au posibilitatea de a deveni astfel încât Hristos să poată nu numai să Se nască în noi, ci şi să ia chip în fiecare aspect al fiinţei noastre (Gal. 4:19)! Cu toate că suntem departe de starea în care Hristos să poată lua chip în noi în mod desăvârşit, totuşi, El Însuşi Se roagă să fie întru noi şi noi întru El (In. 17:23). Mântuitorule, mântuieşte-ne!

Citim că Fecioara Maria "s-a tulburat de cuvântul [îngerului] şi cugeta: Ce fel de închinare poate fi aceasta?" (Lc. 1:29). Este neliniştitor atunci când Dumnezeu intervine în viaţa noastră. Prezenţa Lui în noi ne răstoarnă logica, forţează presupunerile noastre în modele noi, ne prea încordează, ne cheamă la schimbare, pocăinţă, acceptare şi răspuns. În mod potrivit, Arhanghelul a închis uşa dintre agitaţie şi frică: "Nu te teme, Marie, fiindcă ai aflat har la Dumnezeu" (v. 30).

Hotărârea de a primi zămislirea şi întruparea tainică nu trebuie să fie făcută de frică. Mai degrabă, aceasta trebuie să fie primită printr-o întâlnire cu bunătatea lui Dumnezeu Însuşi. Noi, creştinii, am aflat har la Dumnezeu. Dragostea Lui S-a arătat ca să viem (trăim) întru El (1 In. 4:9).

Ingerul Gavriil rezolvă nedumerirea Fecioarei şi a noastră: "Duhul Sfânt va pogorî peste tine şi puterea Celui-Preaînalt te va umbri..." (Lc. 1:35). Faptul că Dumnezeu vrea să fie - şi, în chip tainic, poate fi - zămislit în noi, este dincolo de înţelegerea omenească. Totuşi, Fiul lui Dumnezeu a devenit Fiul Omului şi zămislirea Sa s-a repetat de nenumărate ori în anumite persoane. Dumnezeu face ceea ce vrea, "că la Dumnezeu nimic nu este cu neputinţă" (v. 37).

În fine, observaţi că zămislirea tainică cere consimţământul nostru. Dumnezeu nu ne sileşte. Dragostea se naşte în pântecele libertăţii. Hristos are o voinţă dumnezeiască şi una omenească şi, de aceea, noi putem spune: "Facă-se voia Ta". Să spunem împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu: "Fie mie după cuvântul tău!" (v. 38).

Binevestiţi zi de zi mântuirea Dumnezeului nostru! Mântuieşte-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai întrupat pentru noi, pe noi cei ce-Ţi cântăm: Aliluia!❁

Articol reprodus după Dynamis

RETRAGEREA SPIRITUALĂ A FEMEILOR DIN ARFORA PE ANUL 2002

Calendarul Creştin-Ortodox ne arată încă o dată că Postul Mare se apropie. De mulţi ani ARFORA (Asociaţia Reuniunilor Femeilor Ortodoxe Româno-Americane) a folosit această ocazie pentru a dedica o zi pentru o retragere spirituală, pentru a ne pregăti sufleteşte pentru cea mai mare sărbătoare creştină, Învierea Domnului nostru Iisus Hristos.

Această retragere spirituală are de obicei loc în a cincea sâmbătă din Postul Mare, care anul acesta este pe 20 Aprilie. În numele Înalt Prea Sfinţitului Arhiepiscop Nathaniel şi al Prea Cucernicului Părinte Constantin Tofan, conducătorul spiritual al organizaţiei ARFORA, vreau să amintesc tuturor preoţilor şi preşedintelor Reuniunilor de Femei, să lucreze împreună pentru a pregăti această zi specială de reflecţie în întâmpinarea Sfintelor Paşti. În localităţile unde sunt mai multe parohii, este o ocazie bună ca Reuniunile de Femei să fie împreună pentru aceasta retragere spirituală.

O scrisoare va fi expediată preoţilor şi preşedintelor Reuniunilor de Femei cu informaţii detaliate care să vă ajute în pregătirea acestei zile.

Este deosebit de important ca toţi preoţii din parohii şi misiuni cât şi preşedintele Reuniunilor de Femei să lucreze împreună pentru organizarea acestei retrageri spirituale pe 20 Aprilie şi să îndemne lumea să participe.❁

Mary Ann Moga Zarb
ARFORA Retreat Chairperson

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMAS

(1296-1359)

În Duminica aII-a a Postului Mare sărbătorim pe Sf. Grigorie Palama, apărătorul învăţăturii isihaste, unul din cei mai de seamă teologi ai perioadei post-patristice bizantine.

Isihasmul (de la "isihia" — linişte, contemplaţie, pe care geniul limbii române l'a tradus "sihăstrie") este o metodă de rugăciune prin care monahii care o practicau se retrăgeau în locuri singuratice sau într'un ungher al chiliei lor şi, prin concentrarea minţii se ridicau mai presus de impresiile simţurilor (dar nu prin mortificarea, ci prin curăţirea lor de patimi) şi de realitatea înconjurătoare (nu prin ignorarea ei, ci integrarea ei în raţiunile dumnezeieşti), pentru ca, prin contemplare continuă, paza simţurilor şi a cugetării, să vadă lumina dumnezeiască necreată, pe care au vazut-o Apostolii Petru, Iacob şi Ioan la Schimbarea la faţă a Mântuitorului pe Muntele Tabor (Mt. 171-8) şi a realiza astfel o mai mare apropiere de Dumnezeu, vieţuind în Hristos. Ei rosteau o rugăciune simplă: "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul", coroborată cu ritmicitarea respiraţiei. După practică îndelungată, primind harul Duhul Sfânt, li se dăruia celor vrednici de Dumnezeu, să vadă această lumină strălucitoare, care nu era fizică, ci dumnezeiască.

Această formă de rugăciune s'a numit "rugăciune curată," "rugăciunea inimii," "rugăciunea minţii," "rugăciunea minţii în inimă" sau "rugăciunea lui Iisus" şi a avut ca precursori pe Evagrie Ponticul (+399), Sf. Macarie Egipteanul, Sf. Diadoh al Foticeii, Sf. Ioan Scărarul (+649). Ea a fost presupus formulată ca o "metodă" de Sf. Simeon Noul Teolog (+1022), apoi de Sf. Grigorie Sinaitul (+1346) şi gândită teologic de un spirit excepţional care a fost Sf. Grigorie Palama (+1359).

Sf. Grigorie Palama s'a născut în 1296 la Constantinopol dintr'o familie aleasă, fiind ajutat, după moartea tatălui, de însuşi împăratul Andronic II Paleologul. Încă din adolescenţă a fost atras de frumuseţea vieţii monahale, fiind iniţiat în practica "rugăciunii inimii" de Teolept, mitropolitul Filadelfiei. În 1317 vine la Athos şi devine ucenic al monahului Nicodim Pustnicul, care-l tunde în monahism, ajungând, spre 1321, la lavra Sf. Atanasie. După trei ani, împreună cu trei călugări isihaşti, se aşează într'un loc retras numit Glosia, de unde au fost alungaţi de turci şi în 1326, s-a stabilit la Tesalonic. După 1330 îl găsim din nou la Athos, unde începe să scrie.

Astfel, spre 1335 a alcătuit două tratate despre purcederea Sf. Duh pentru clarificarea Poziţiei ortodoxe, relativizată de un călugăr calabrez, Varlaam. Acesta din urmă, scrisese trei tratate împotriva isihaştilor, acuzându-i de misticism fals. Palama răspunde prin trei tratate în apărarea doctrinei isihaste, afirmând în sinteză următoarele: nu este imposibil de a vedea lumina dumnezeirii, necreată şi incoruptibilă, identică cu lumina Taborului, ea fiind numai o lucrare, energie necreată sau putere a lui Dumnezeu, izvorând din fiinţa Sa nevăzută, fără a fi identică cu ea. Bazat pe învăţătura Sf. Grigorie de Nissa şi a Sf. Maxim Mărturisitorul, Palama afirma că există o deosebire între fiinţa lui Dumnezeu (ousia) cea nevăzută, inaccesibilă şi incomunicabilă oamenilor (căci "pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată)" (In. I, 18) şi energiile Sale necreate, care decurg din fiinţă, energii sau lucrări prin care Dumnezeu se descoperă oamenilor, asupra cărora revarsă harul Său, spre a dobândi mântuirea şi îndumnezeirea. Aceste energii sunt comune celor trei persoane sau ipostase ale Sfintei Treimi şi prin lucrarea lor, Dumnezeu se manifestă în lume.

Învăţătura Sf. Grigorie Palama despre energiile divine necreate nu este nouă, ci îşi are izvorul în Revelaţia sau Descoperirea Noului Testament şi în învăţătura Sf. Părinţi greci. Oamenii ajung, prin energiile divine, "părtaşi firii celei dumnezeieşti" (II Petru 1, 4), fără ca, prin aceasta, fiinţa omenească să devină fiinţa lui Dumnezeu. El rămâne în eternitate ascuns în esenţa Sa, cunoscută numai de Fiul şi de Sf. Duh. "Fiul lui Dumnezeu s'a făcut om, pentru ca noi să fim îndumnezeiţi," spusese Sf. Atanasie (+373).

Energiile divine necreate nu există în afara lui Dumnezeu; ele sunt ceea ce înconjoară esenţa, iradierea în afară a acesteia, manifestarea Lui în lumea creată. Relaţia misterioasă între esenţă şi energii în Dumnezeu — relaţie care este, în acelaşi timp, identitate şi distincţie —, păstrează transcendenţa totală a Acestuia şi fundamentează experienţa mistică de unire a omului cu Dumnezeu. Astfel, omul poate fi îndumnezeit în mod real, fără ca transcendenţa divină să fie afectată.

Palama dezvoltă o doctrină realistă a cunoaşterii supranaturale a lui Dumnezeu, independentă de orice experienţă sensibilă, dar acordată de Hristos omului întreg - trup şi suflet - care poate să ajungă, de aici, din lume, la îndumnezeire, nu prin forţele sale proprii, ci prin harul Sf. Duh. El justifică metoda psiho-fizică a rugăciunii "curate" prin concepţia biblică despre om conform căreia trupul, departe de a fi închisoare pentru suflet, primeşte şi el harul Sfintelor Taine şi arvuna învierii viitoare.

Cadrul antropologic şi teologic al spiritualităţii isihaste sistematizat de Palama este următorul: de la Întruparea Domnului, trupurile noastre au devenit "temple ale Sf. Duh care este în noi" (I Cor. 6, 19) şi aici, în trupurile noastre, trebuie să căutăm Duhul, în trupurile noastre sfinţite prin Sfintele Taine. Dumnezeu se găseşte astfel în noi, şi nu în afara noastră. Astfel, în interiorul nostru descoperim prin rugăciunea "curată" lumina taborică. Sfinţii Apostoli n'au beneficiat atunci,

Cont. pe pag. 20

Sfântul Grigorie Palamas

Cont. de la pag. 19

la Schimbarea la Faţă a Domnului, de aceeaşi viziune decât din exterior, pentru că Hristos nu murise şi nu înviase. Astăzi, noi suntem în mod real mădulare ale Bisericii.

Isihaştii vorbesc de lumina taborică pentru a explica experienţa lor despre Dumnezeu; realitatea divină care se manifestă acestor rugători de excepţie este identică luminii taborice. Tradiţia patristică, pe care se bazează Palama este unanimă în a interpreta Schimbarea la faţă a Domnului ca o anticipare a celei de a doua veniri a Sa. Ori, această a doua venire constituie o realitate vie pentru noi, în viaţa sacramentală şi în experienţa noastră spirituală. "Împărăţia care va veni" este deja "în noi," aşteptând glorioasa Sa manifestare în ziua cea de pe urmă.

Distincţia reală dintre esenţă şi energii în Dumnezeu, sintetizată de Palama, a contribuit la completarea doctrinei ortodoxe despre Sfânta Treime. În unitatea esenţei divine, Sf. Duh purcede din Tatăl, iar prin energii "se împărtăşeşte plecând din Tatăl, prin Fiul" (J. Mayendorff, Introduction a l'Etude de Gregoire Palamas, Paris, 1959, p. 315).

Un sinod ţinut la Constantinopol în 1341 s'a pronunţat în favoarea isihaştilor. Varlaam a plecat în Italia, devenind Episcop de Gerace, atacând în continuare Ortodoxia pe care pretinsese c'o apărase la Constantinopol.

În acelaşi an, 1341, Palama compune "Tomul Aghioritic," semnat de monahi şi de egumeni de la Muntele Athos, favorabil isihaştilor.

După 1341, controversa isihastă continuă prin polemica între Achindin şi Palama, primul acuzându-l în plus pe Palama că este susţinătorul lui Ioan Cantacuzino, îndepărtat ca regent la tron de împărăteasa văduvă Ana de Savoia. Palama este întemniţat între 1343 şi 1347.

În 1347, devenit co-împărat, Cantacuzino eliberează pe Palama şi pe cei şase episcopi întemniţaţi. Un sinod ţinut la Constantinopol alege pe Isidor, prietenul său, ca Patriarh ecumenic, care, la rându-i îl hirotoni Mitropolit al Tesalonicului, a doua capitală a Imperiului.

În disputa isihastă intervine şi filosoful Nicefor Gregoras, amic al împăratului, care convoacă un nou sinod, în 1351, în sala palatului imperial Vlacherne. Sinodul proclamă învăţătura palamită ca normativă pentru Biserica Ortodoxă, pătrunzând în tot Răsăritul creştin. Gregoras este exilat.

Sf. Grigorie Palama a păstorit la Tesalonic până la moarte (13 noiembrie 1359). Pentru marile sale merite în sintetizarea doctrinei ortodoxe despre energiile divine necreate, Palama a fost canonizat de Biserica Ortodoxă în 1368.

Isihasmul a avut un rol important în Ţările Române, care se formau ca entităţi statale în secolul al XIV-lea, şi apoi în mănăstirile româneşti. Metoda rugăciunii "inimii" a fost adusă la Tismana de către Sf. Nicodim (+1406), sub influenţa Sfântului Grigorie Sinaitul (+1346), ultimul purtând corespondenţă cu Voievodul Nicolae-Alexandru Basarab. În "Actul sinodal" de mulţumire a lui Iachint de la Vicina la Argeş, ca mitropolit al Ungro-Vlahiei (1359), se dispune ca de el să asculte preoţii, monahii şi mirenii; deci existau mănăstiri şi monahi la noi înainte de întemeirea Vodiţei (1370) şi Tismanei (1377), isihasmul influenţând considerabil monahismul românesc. Aproape toate schiturile, situate pe vârfuri de dealuri sau în munţi, au ca hram "Schimbarea la Faţă a Domnului" (6 August), întrucât monahii isihaşti năzuiau să se împărtăşească de vederea luminii taborice prin rugăciunea "neîncetată."

Atmosfera creată de isihasm a constituit şi un factor important în susţinerea luptei de apărare a românilor faţă de atacurile semilunei. Ţările Române au constituit un ultim refugiu al mişcării isihaste, monahii care practicau această rugăciune fiind apropiaţi nu numai poporului, ci şi voievozilor, susţinându-i în lupta antiotomană (Pr. D. Stăniloae, Filocalia, vol. VII, Buc. 1977, p. 84). O prezenţă masivă a spiritului isihast la noi este certificată în secolul al XVIII-lea, după publicarea "Filocaliei", Veneţia, 1792, de către Nicodim Aghioritul, cu sprijinul financiar al Domnitorului Mavrocordat. Mişcarea duhovnicească mănăstirească este legată de reînnoirea practicii "rugăciunii lui Iisus." Stareţul Vasile de la Poiana Mărului a ajutat la cunoaşterea şi răspândirea ei, prin "predosloviile" la lucrările lui Grigorie şi Filotei Sinaitul.

Stareţul Paisie de la Neamţ (+1794), canonizat în 1992, ucenicul lui Vasile, a contribuit enorm la restaurarea tradiţiilor isihaste la noi şi în Rusia, traducând "Filocalia," scriind "Despre rugăciunea minţii," revizuind şi traducând scrieri patristice filocalice în slavonă şi română.

Tradiţia isihastă a acţionat ca un ferment în întreaga cultură română, marcând iconografia mănăstirilor, politica voievozilor, determinând pe Neagoe Basarab să scrie "Învăţăturile" către fiul său, Teodosie, hrănind sinteza teologică şi spirituală a marelui teolog ortodox român Păr. D. Stăniloae (+1993), traducător al "Filocaliei," inspirând poezia religioasă românească şi culminând cu un text paraliturgic, compus la Bucureşti, la mănăstirea Antim, după al doilea război mondial, "Acatistul Rugului Aprins". (Pr. Romul Joantă, "Roumanie. Tradition et culture hesychaste, Abbaye de Bellefontaine, 1987, p. 17; - textul integral al acestui "Acatist" a fost publicat pentru prima oară în limba română în revista teologică "Lumină Lină" Nr. 1, a Episcopiei noastre). ❄

Pr. Dr. Cezar Vasiliu

Articol preluat din volumul "*Istorie şi Credinţă*," Bucureşti, 1997.

SFINȚENIA DUMINICII

Ziua Domnului s-o ținem sfântă

Fără îndoială, Duminicile nu mai sunt respectate precum erau odată. Îmi aduc aminte când părinții și bunicii noștri nu ridicau un deget Duminica, ci mergând la Biserică țineau Duminica sfântă. Acum mulți creștini lucrează Duminica, și mulți nu o fac din vreo obligație, ci de bună voie. Li se pare ceva firesc, normal. Nici măcar nu se gândesc că nerespectarea Duminicii este un păcat mare. Nici nu se mai caută scuze pentru nerespectarea ei. Și ce scuze s-ar găsi? Că nu avem timp! Când tot timpul este dat de Dumnezeu și El poate să ni-l ceară înapoi în secunde.

Precum poporul Vechiului Testament respecta Sâmbăta, în amintirea eliberării din robia Egiptului, noi creștinii respectăm Duminica. Sărbătorind Învierea Domnului, Duminica este perfectarea și împlinirea Sâmbetei. Prin Învierea Domnului toate s-au împlinit în lume. "Dacă Hristos n-a înviat," spune Sf. Apostol Pavel subliniind importanța Învierii Domnului pentru creștini, "zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră" (I Cor. 15:14). Sf. Paști mai este numit și a opta zi a Creației, pentru că abia după Învierea Domnului, primind harul Sf. Duh (Pogorârea Sf. Duhul, Rusaliile, a avut loc tot Duminica) și posibilitatea învierii, omul este readus pe drumul care conduce la împlinirea scopului pentru care l-a creat pe el Dumnezeu, adică viața veșnică în Împărăția Lui. Dacă prin căderea omului primordial am fost alungați din rai, prin Învierea Domnului porțile lui ne sunt redeschise.

Ateistul Voltaire, în mândria lui nebună, a prezis căderea Creștinismului. Pentru a se grăbi căderea Creștinismului, spunea el, trebuie să se înceapă cu distrugerea Duminicii. Un lucru a înțeles el bine, și anume, importanța Duminicii pentru creștini și creștinism. Duminica este "ziua Domnului", adică o zi dedicată Lui. Umblăm după multe griji o săptămână întreagă, dar Duminica trebuie să oprim lumea din noi și din afara noastră și să ne întoarcem spre cer și către cele cerești. Dacă nu facem aceasta nici Duminica, n-o facem de loc și devenim oameni ai lumii aceștia, materialiști și trecători, sufletește morți.

Teoria lui Voltaire a fost pusă în practică cu toată înverșunarea de către comuniști. Cât de mult urau ei adevărata Duminică. O acceptau ca zi de odihnă și de distracție, dar nu ca zi sfântă, dedicată lui Dumnezeu. Când eram la școală într-un sat din România ni se planificau activități Duminica dimineața în timpul Liturghiei ca nu cumva să mergem la Biserică. Puteam lipsi de la școală toată săptămâna pentru motive întemeiate desigur, dar absența de la activitățile de Duminica dimineața nu puteau fi motivate cu nimic. Vii sau morți trebuia să participăm.

Și cu toate acestea comuniștii nu au putut distruge Duminica, Ziua Domnului. Minunată este povestea țăranului care a refuzat să lucreze Duminica, pentru că voia să meargă la Biserică și să respecte sfințenia Duminicii. Dar, când a fost amenințat cu moartea, el a ieșit la arat. Ofițerul de securitate a venit să verifice dacă era la lucru, și spre mirarea lui l-a găsit pe câmp. Dar venind mai aproape a văzut că țăranul, bun creștin, avea pe plug o lumânare aprinsă și cânta pe dinafară cântările Liturghiei. Vâzând aceasta s-a înfuriat mult ofițerul de securitate și scoțând pistolul de la brâu l-a împușcat pe creștin — și în clipa aceea a trimis încă un martir în rândul sfinților în cer.

Nici prin atacul din 11 septembrie, care a șocat America și lumea, Creștinătatea nu a fost scrântită precum voia un Bin Laden. Dimpotrivă, Bisericile s-au umplut până la țâțâni. America s-a unit și într-un glas a adus mărire lui Dumnezeu.

Nu, din afară Duminica nu poate fi stârpită, iar forța coercitivă nu este eficientă în demolarea creștinismului și a zilei lui sfinte. Dar există alte forțe care pot să afecteze sfânta zi a Duminicii, și aceste forțe provin din interior, chiar de la creștini. Creștinii pot să desfințeze Duminica prin lipsa lor de credință, de interes pentru cele sfinte și printr-o surprinzătoare nepăsare pentru propria lor mântuire.

Forța exterioară nu poate desființa ziua Duminicii, dar importanța Duminicii poate fi diminuată sau chiar desființată prin seducția la care sunt supuși creștinii. Lumea modernă, sau post-modernă, ne seduce ca să nu mai respectăm Duminica. Activități, sporturi, evenimente politice, etc., sunt programate pentru ziua de Duminică, chiar Duminică dimineața. Unele dintre ele sunt programate chiar de creștini, pentru poftă de profit poate, cine știe. E drept că aici și acum (nu ca pe timpul comunismului) nu ne obligă nimeni să participăm la aceste activități, dar ispitiți fiind, cedăm păcatului și o facem.

Cu câțiva ani în urmă, în Connecticut s-a aprobat prin lege vânzarea de autoturisme Duminica. Vânzătorii au triumfat; ce bucurie mare pe ei căci în sfârșit putea să-și ducă negoțul și în ziua Domnului! Nici o biserică nu a protestat, sau dacă a protestat, protestul a fost atât de firav că nici măcar nu s-a auzit. Și acum, dacă ești ocupat în timpul săptămânii, poți merge liniștit Duminica dimineața să-ți cumperi autoturismul, cum se pot face și tot felul de cumpărături. Iar venitul la Biserică, cea mai importantă lucrare de Duminică pentru creștin, poate să mai aștepte. De multe ori frecventarea Bisericii se face doar când nu este altceva mai bun de făcut. Triumful negutătorilor de Duminică dimineața este o pierdere pentru ziua Domnului și a Creștinismului. Să ne amintim dar că negutătorii de Duminica nu negociază numai marfa lor, ci și mântuirea sufletelor noastre.

Este timpul să ne luăm credința în serios. Să ne amintim că Duminica este o zi sfântă și să o respectăm ca atare. Nerespectarea Duminicii este un păcat, prin care noi ne punem propria noastră mântuire în primejdie și prin care ne sabotăm Biserica și credința. Participarea la Sf. Liturghie nu este ceva opțional pentru creștin, ci

Cont. pe pag. 24

Călugăria, Continuu Urcuş Spre o Viaţa de Înger

Despre viaţa monahală se poate spune că este o "viaţă îngerească", un "chip îngeresc" sau o "trăire netrupească" iar despre călugăr se poate afirma, că, pe drept cuvânt posteritatea i-a aplicat apelativul de "înger în trup". Ceea ce face ca omul, în continuul său urcuş duhovnicesc, să ajungă la o asemenea măsură este fecioria. Primul şi poate cel mai definitoriu vot monahal, alături de ascultare şi de sărăcie, votul castităţii este cel care "apropie pe călugăr sau pe călugăriţă de iatacul de nuntă al mirelui celui feciorelnic care este Hristos. Curăţia trupului... este o ridicare de parfum dumnezeiesc, o răspândire de forţe ale sfinţeniei, care ies din darurile ce coboară asupra celor feciorelnici."[1]

Lucratorii castităţii se învrednicesc de nenumărate şi chiar inexprimabile haruri. Măsura la care au ajuns marii pustnici covârşeşte puterea de înţelegere a minţii omeneşti. Pentru a cuprinde cu mintea mai bine viaţa curată a călugărilor trebuie să studiem temeiurile care au determinat-o.

Temeiuri Scripturistice ale fecioriei

De vreme ce pe de o parte Hristos însuşi a binecuvântat nunta din Cana Galileii, iar pe de alta parte însăşi Biserica a privit încă de la început căsătoria drept taina, viaţa creştină nu poate fi concepută *doar* ca o stare de perpetuu celibat. Totuşi, avem motive să consideram ca lucrarea Sfântului Duh în cei care se păstrează în castitate este mai specială, mai deosebită decât în cei care aleg să rămână "în lume".

Într-una din disputele cu fariseii referitoare la problema divorţului intervin şi ucenicii care spun: "dacă aşa stau lucrurile cu bărbatul şi cu nevasta lui, nu este de folos ca acesta să se însoare" (Matei 19:10). Răspunzând cu subtilitate unei întrebări subînţelese, Mântuitorul Hristos completează: "nu toţi pot primi cuvântul acesta ci numai celor cărora le este dat. Fiindcă sunt fameni care s-au născut aşa din pântecele mamei lor, sunt fameni care au fost făcuţi fameni de oameni şi sunt fameni care singuri s-au făcut fameni pentru împărăţia cerurilor" (Matei 19:11-12).

Sfântul Apostol Pavel îi îndeamnă pe creştini să trăiască feciorelnic deoarece: "voi nu sunteţi în trup ci în Duh" (Romani 8:9). Astfel, în tendinţa de a fi asemenea unor creaturi fără de trup, creştinii cei mai râvnitori sunt îndemnaţi să nu se căsătorească: "Aşa că cel ce îşi mărită fecioara bine face, dar cel nu o mărită şi mai bine face" (1 Corinteni 7, 38).

Poate cel mai clar în favoarea fecioriei Sfântul se exprima în cuvintele: "eu voiesc ca toţi oamenii să fie cum sunt eu însumi. Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui... Celor ce sunt necăsătoriţi şi văduvelor le spun: bine este pentru ei să rămână ca şi mine" (1 Corinteni 7: 7-8).

Din toate acestea se poate deduce nevoia creştinilor, încă a celor din primele secole de a se înfrâna pentru a câştiga răsplata cea mare şi cununile cereşti de la Mântuitorul.

Temeiuri Patristice ale fecioriei.

Sfântul Ioan Gură de Aur susţine că înfrânarea este mai bună decât căsătoria deoarece "scuteşte de grijile ce izvorăsc din viaţa familială şi lasă mai multa libertate pentru a se îngriji cineva de suflet".[2]

El aseamănă pe cel care trăieşte în feciorie cu un om care, stând pe un loc înalt şi sigur, vede jos marea şi pe cei care navighează şi se lupta cu valurile, lovindu-se de stânci, purtaţi ici şi colo ca nişte înlănţuiţi de duhurile rele şi chiar, pe unii, înecându-se.

În lucrarea sa "Despre purtarea fecioarelor", Sfântul Ciprian descrie în culori vii importanţa fecioriei şi slava la care sunt ridicaţi cei care merg pe această cale. Fecioarele sunt pentru acest Sfânt: "floarea Bisericii, podoaba şi frumuseţea harului duhovnicesc, starea cea firească a nevinovăţiei originare, desăvârşită realizare demnă de lauda oamenilor şi cinstea îngerilor, chipul lui Dumnezeu, devenind cea mai aleasă parte a turmei lui Hristos".[3]

Mergând şi el pe linia pe care o trasează Sfântul Apostol Pavel, Sfântul Vasile cel Mare pledează nu doar pentru renunţarea la căsătorie ci şi la orice gând necurat. Pe monahul care a ales calea fecioriei, dar a încălcat-o, Sfântul îl pedepseşte ca şi pe desfrânaţi: "unora ca acestora nu trebuie să li se deschidă nici uşa fraţilor".[4]

De aici se poate vedea importanţa pe care o dă Sfântul respectării acestei reguli, aşa cum se poate vedea în epistolele sale, mai ales către călugării căzuţi.

Dacă ceea ce defineşte călugăria în primul rând este viaţa în castitate, dacă toate harurile şi harismele sunt o încununare (măcar în anumite cazuri) a unei vieţi de acest tip, se poate susţine cu Sfântul Petru Damaschin că: "neprihănirea este cugetul întreg, adică neştirbit. El nu lasă pe cel ce o are să se abată nici spre desfrânare, nici spre tocire, ci păzeşte bunătăţile culese de chibzuinţă şi leapădă pe toate cele rele... Ca un păstor bun, ea strânge înăuntru oile sau înţelesurile dumnezeieşti şi omoară desfrânarea ca pe un câine turbat, prin îndepărtarea de la cele vătămătoare".[5]

Se poate concluziona în ceea ce priveşte privirea pe care o au Sfinţii Părinţi despre feciorie cu cuvintele pe care le scrie Sfântul Ioan Damaschin: "fecioria este superioară căsătoriei... Necăsătoria este, după cum am spus, imitarea îngerilor. Prin urmare, pe cât este superior îngerul omului, pe atât este mai cinstită fecioria decât căsătoria. Dar ce spun înger? Însuşi Hristos, slava fecioriei, născut numai din Tatăl fără de început, neseminal şi fără de împreunare, dar şi întrupat fără

Cont. pe pag. 23

Sfinţii Neamului Românesc — Recenzie —

Semnalăm apariţia recentă a cărţii cu titlul de mai sus sub semnătura Părintelui Profesor Dr. Cezar Vasiliu.

Lucrarea se încadrează în literatura hagiografică de specialitate alături de alte două lucrări mai noi ce tratează acest subiect deosebit de interesant al sfinţilor neamului românesc. Cele două lucrări la care ne referim sunt: "Sfinţi daco-romani şi români" a Părintelui Profesor Dr. Mircea Păcurariu, apărută la Iaşi în 1994 şi volumul "Caută şi vei afla. Predici misionar-patriotice la toate sărbătorile anului, la sfinţi mari, la cuvioşi, propovăduitori şi mărturisitori români" a Părintelui Profesor Dr. Petre David, apărută la Alba Iulia în 1998.

Acest domeniu al hagiografiei româneşti, din nefericire neglijat multă vreme, s-a bucurat de un avânt deosebit în ultima perioadă şi în special după cea de-a treia canonizare oficială făcută de către Biserica Ortodoxă Română în zilele de 20 şi 21 iunie 1992.

Lucrarea Părintelui Profesor Dr. Cezar Vasiliu vine în întâmpinarea dorinţei credinciosului ortodox de origine română de a-şi cunoaşte şi venera sfinţii. "Sfinţii Neamului Românesc" a apărut în Editura "Stolnicul Cantacuzino" a Universităţii Valahia din Târgovişte" şi conţine 192 de pagini, structurate pe trei capitole, precedate de o introducere şi succedate de o încheiere şi o listă a publicaţiilor Părintelui Vasiliu.

În introducere, Părintele Profesor ne vorbeşte despre noţiunile de sfânt şi sfinţenie, arătând rolul pe care sfinţii îl au în viaţa creştinilor: acela de modele vrednice de urmat şi de mijlocitori înaintea lui Dumnezeu pentru noi. Făcând o interesantă incursiune în istoria Bisericii, după ce arată că între sfinţi regăsim "profeţi, apostoli, martiri, dascăli, călugări, ierarhi, soldaţi, regi, învăţaţi, ciobani, etc.", autorul propune cititorului subiectul cărţii de faţă: **sfinţii neamului românesc.** Prezentând succint cele trei canonizări care au avut loc în Biserica Ortodoxă Română şi literatura românească de specialitate din timpuri mai vechi şi mai noi, Părintele Vasiliu invită cititorul să-l urmeze în "prezentarea vieţii, nevoinţelor, minunilor şi martiriului sfinţilor străromâni şi români".

Primul capitol este dedicat sfinţilor străromâni, în special din Dobrogea, în vreme ce al doilea capitol tratează subiectul sfinţilor străini cu moaşte la noi în ţară. În fine, capitolul al treilea se opreşte asupra sfinţilor români şi cuprinde trei subcapitole: a) Sfinţi români canonizaţi în 1955-1956 b) Sfinţi români canonizaţi în 1992 şi c) Sfinţi români canonizaţi de alte Biserici Ortodoxe.

În încheiere, autorul explică în ce constă procesul canonizării unui sfânt în Biserica Ortodoxă, amintind totodată numele altor cuvioşi şi ierarhi care s-ar putea înscrie pe această listă în viitor. În încheiere, Părintele Profesor Vasiliu ne îndeamnă: "Să fim mândri că-i avem, să-i cinstim şi până vom reuşi din nou să aprindem lumânări de ceară curată la căpătâiul lor şi să cădem în genunchi în faţa raclelor lor — să-i rugăm să mijlocească la Părintele Luminilor, ei, care s-au apropiat de această Lumină prin viaţa lor curată..."

Dacă lucrarea Părintelui Profesor Mircea Păcurariu se înfăţişează a fi o lucrare dedicată cu precădere mediului ştiinţific, iar lucrarea Părintelui Profesor Petre David cultivă genul poetic al panegiricului, în schimb, cartea Părintelui Profesor Dr. Cezar Vasiliu se situează între cele două stiluri, adresându-se deopotrivă specialiştilor în domeniu, dar şi credinciosului pătruns de dorul cunoaşterii sfinţilor neamului românesc. Remarcăm tonul cursiv şi elegant al lucrării sale, citatele din lucrare contribuind din plin în captivarea cititorului, acaparat de farmecul istorisirii vieţilor sfinţilor neamului românesc.

Recomandând în mod deosebit lucrarea Părintelui Profesor Dr. Cezar Vasiliu, ne facem o datorie de onoare în a publica în viitor vieţile sfinţilor români preluate din cartea Părintelui. ❁

Pr. Anton Frunză

Călugăria ... *Cont. de la pag. 22*

de împreunare pentru noi din Fecioara şi făcut om asemenea nouă, a arătat în el însuşi fecioria cea adevărată şi desăvârşită".[6]

3. În loc de concluzii.

Fecioria este viaţa îngerilor, ea este "însuşirea oricărei firi necorporale".[7] De aceea, în tendinţa de a se arăta cât mai aproape de Hristos şi de Dumnezeu Tatăl, modelul monahal este prin excelenţă paradigma în care totul pare a fi condiţionat de feciorie. Rezultatul unei asemenea alegeri, aceea de a încerca ducerea unei vieţi angelice, este unul vizibil atât în viaţa de aici cat mai ales în lumea cealaltă. Trăitor după modelul lui Iisus, călugărul ajunge să atingă chipul îngeresc, să îşi depăşească condiţia umană pentru a se desăvârşi, a se împlini, în Hristos. ❁

Arhimandrit Irineu Duvlea,
Starețul Mânăstirii "Înălțarea Domnului",
Detroit, MI

1. Pr. Prof. Ioan G. Coman, Importanţa şi scrisul desăvârşirii în monahism in Revista Studii Teologies, VII (1955), nr. 3-4, p. 219-220.
2. Sfântul Ioan Gură de Aur, Către un tată credincios 15, P.G. 47 col. 357.
3. Sfântul Ciprian. Despre purtarea fecioarelor, trad. Ierom. Nicodim Sachelarie, Bucureşti 1942, p. 10.
4. Sfântul Vasile cel Mare, Regulile Mari, 14, P.G. 31, col. 949.
5. Sfântul Petru Damaschin, Învăţături Duhovniceşti, Filocalia românească, p. 246.
6. Sfântul Ioan Damaschin, Dogmatica, Ed. Scripta, Bucureşti 1993, p. 198.
7. Ibidem, p. 198.

Preşedintele Bush invită pe Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I la o întâlnire la Casa Albă, pe 5 Martie 2002.

NEW YORK, NY — Preşedintele George W. Bush a invitat pe Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic, la o întâlnire de lucru la Casa Albă în data de 5 Martie a.c. Potrivit anunţului dat de Înalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop Dimitrios, Primatul Arhiepiscopiei Ortodoxe Greceşti din America şi Exarh al Patriarhiei Ecumenice în America : "Invitaţia Preşedintelui Bush către Sanctitatea Sa are o semnificaţie deosebită, mai ales după tragedia din 11 Septembrie, când Sanctiatea Sa a jucat un rol deosebit de important în încercarea diminuării conflictelor declanşate în numele religiei".

În Decembrie 2001, Sanctitatea Sa a condus o şedinţă inter-religioasă cu tema: "Pacea lui Dumnezeu în lume" care a avut loc la Bruxelles, cu participarea a peste 80 de conducători religioşi, reprezentând diferite religii precum Creştinismul, Iudaismul şi Islamismul. Şedinţa a fost organizată de Sanctitatea Sa sub auspiciile Comisiei Europene şi a Preşedintelui ei, Romano Prodi. Pe data de 12 Ianuarie a.c., Sanctitatea Sa a săvârşit Sfânta Liturghie la Teheran, în Iran şi a ţinut un discurs la Ministerul Iranian al Afacerilor Externe cu tema: "Contribuţia Religiei la Stabilirea Păcii în Lumea Contemporană".

Sanctitatea Sa are în plan vizitarea Statele Unite ale Americii în acest an, pentru a participa la sărbătorirea aniversării a 80 de ani de la înfiinţarea Arhiepiscopiei Ortodoxe Greceşti din America şi a 65 de ani de la înfiinţarea Institutului Grec de Teologie Ortodoxă "Sfânta Cruce" din Boston. El va sosi în ziua de 4 Martie a.c. la baza militară aeriană Andrews şi se va întoarce la Constantinopol de la New York pe data de 10 Martie a.c. Sanctitatea Sa va fi în Boston, MA, în perioada 6-8 Martie a.c. şi va sta la Colegiul Elenic din cadrul Institutului Grec de Teologie Ortodoxă. În perioada 8-10 Martie a.c., Patriarhul Ecumenic va fi la New York.

Patriarhul Ecumenic va participa la dineul Ordinului Sf. Andrei şi va acorda Fostului Preşedinte George H. Bush şi soţiei Sale Barbara Bush, Premiul Atenagora pentru Drepturile Omului, pe 9 Martie a.c. El va săvârşi Sfânta Liturghie Patriarhală la Catedrala Arhiepiscopală "Sf. Treime" din New York şi cu această ocazie va instapa pe noul Arhond al Patriarhiei Ecumenice. Sanctitatea Sa este un bun prieten al Preşedintelui Bush şi s-au întâlnit pentru prima oară în anul 1990 cu ocazia vizitei istorice în Statele Unite ale Americii, a Vrednicului de pomenire, Patriarh Ecumenic Dimitrios la Casa Albă şi a ţinut să fie împreună cu credincioşii ortodocşi din America, cu Preşedintele şi Doamna George H. Bush la acest eveniment foarte important.❁

Traducerea făcută de **Arhim. Theofan Koja** după articolul publicat pe site-ul de Internet al Arhiepiscopiei Ortodoxe Greacă din America în data de 11 februarie 2002.

Sfinţenia Duminicii

Cont. de la pag. 21

obligatoriu. Iar sufletele noastre au nevoie de această mâncare şi băutură spirituală pe care o primesc în Sf. Biserică, de la Sf. Liturghie, Duminică dimineaţa. Mai ales în timpurile acestea secularizante şi păgâne avem nevoie de un suflet puternic adăpat la cele sfinte, ancorat cu credinţa în Dumnezeu, şi reîmprospătat de sfinţenia Duminicii altfel, pus la încercările ispitelor multe, sufletul se pierde prea uşor în "mulţimea păcatelor."

Când nu respectăm Duminica nu afectăm numai propria noastră mântuire, ci, în acelaşi timp, întreaga Creştinătate este afectată. Să ne aducem aminte clar şi bine deci, că atunci când nu respectăm Duminica şi sfinţenia ei ne facem tovarăşi şi suporteri cu cei care, — precum Voltaire mincinos a prezis şi în zadar comunismul a preconizat — de diavol îndemnaţi, luptă ca singura religie adevărată, Creştinătatea, să fie eliminată. Mântuirea noastră începe cu noi înşine, precum şi salvarea Duminicii, zi dedicată Domnului şi cu ea şi întărirea Creştinismului. ❁

Pr. Cornel Todeasa

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals Postage Paid at Jackson and additional offices

**********MIXED ADC 481
SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S130
P378